

Tednik

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva za Podravje

Štev. 32

PTUJ, dne 14. avgusta 1964

Letnik XVII.

Uporabiti moramo vse razpoložljive rezerve

V prejšnji številki smo poročali o sestanku direktorjev ptujskih gospodarskih organizacij, ki ga je sklicala predsednica občinske skupščine, tov. Lojzka Stropnikova, da bi na njem proučili gibanje gospodarske proizvodnje v letošnjem prvem polletju in probleme, ki so nastali z juljskim zvišanjem življenjskih stroškov. V soboto, 1. 8. 1964, je bilo v dvorani občinske skupščine posvetovanje sekretarjev osnovnih organizacij ZKS in predsednikov sindikatov, na katerem so obravnavali isti vprašanji.

Polletne analize gibanja gospodarske proizvodnje kažejo, da je bil glede na isto obdobje lanskega leta storjen korak naprej, vendar nikakor ne dovolj velik, da bi lahko govorili o posebnem uspehu. Realiziranega je bilo 44 % predvidenega letnega brutoizvoda. Toda to je le povprečje, ki so ga nekatere gospodarske dejavnosti, npr. gostinstvo in gradbeništvo znatno presegle, industrija je šla po začetni poti, kmetijstvo, zlasti pa še obrt pa nista mogla obvladati zastavljenih nalog. Tudi v izvozu, od katerega je večkrat odvisen uspeh gospodarske proizvodnje, ni moglo govoriti o uspehih, saj je dobre rezultate doseglo le podjetje Les, vse ostale gospodarske organizacije pa so se komaj približale planiranim dosežkom.

Posvetovanje se je nadaljevalo z razpravo o zvišanju osebnih dohodkov zaposlenih, ki je najnujnejše zaradi same potrebe po zvišanju življenjskega standarda, posebej pa še zaradi juljskega zvišanja cen nekaterim življenjskim potrebščinam. To vprašanje je prav v mariborskem okraju najaktualnejše; življenjski stroški so bili namreč tukaj že doslej najvišji, v juliju pa so se povišali še za 19 %, medtem ko je slovensko povprečje 12 %. Ob teh številkah izgubi svojo veljavo dejstvo, da se je neto osebni dohodek od lanskega leta zvišal za 38 %. Ta porast je bil najmanjši v tistih dejavnostih, ki imajo že od nekdaj najnižje dohodke: gradbeništvo, kmetijstvo, promet, posebej pa v obrti, kjer prejema še celo več kot 30 % zaposlenih manj kot 25.000 dinarjev mesečnih dohodkov. Našteta so bila nekatera podjetja, v katerih v I. polletju stanje ni ugodno: Opekarna Zabjek, Delta Ptuj, Vinko Reš Ptuj..., vendar s pripombo, da veljajo podatki za mesec maj in da se je od takrat

lahko že veliko spremenilo. Poudariti pa je treba na drugi strani, da v dobri četrtini gospodarskih organizacij, ki se niso zanašale na pomoč od zunaj, temveč so se oprle na lastne moči in uporabljale vse razpoložljive notranje rezerve, ni več zaposlenega s pre nizkimi osebnimi dohodki.

Znano je, da je Zvezni izvršni svet sprejel sklep, po katerem je treba zaradi povečanih stroškov vsakemu zaposlenemu izplačati mesečni dodatek v višini 1.500 dinarjev. Toda to je in mora biti le najnižja spodnja meja, v resnici pa so lahko zneski kaj različni. Zato je zanimivo pogledati, kako so, oziroma bodo ta problem rešila nekatera ptujska podjetja: največja tovarna na območju, TGA Boris Kidrič, se bori s precejšnjimi težavami; prizadele so jo stalne redukcije električne

energije in njena podražitev, prav tako pa tudi podražitev premoga. Zato so prisiljeni izplačevati dodatek v njegovi minimalni vrednosti vsaj do konca tega leta. V nekaterih organizacijah pa so se odločili drugače: zaposlenim z višjimi prejemki bodo izplačevali minimalni dodatek, tistim z nižjimi pa višjega, celo do 5.000 dinarjev (TVI Majšperk, TAP Ptuj). Vse delovne organizacije pa so si edine v tem, da v naši občini že v juliju ne sme biti zaposlenega, ki mu ne bi bil izplačan dodatek. Vprašanje je, kje naj se v trenutku največje sredstva, ki jih prej za osebnih dohodkov nikjer ni bilo. Naj se nadaljuje veržna reakcija zviševanja cen? Na posvetovanju je bilo poudarjeno, da se sredstva na tak način nikakor ne

Tednik izhaja pod tem skrajšanim imenom od 24. nov. 1961 dalje na predlog Občinskih odborov SZDL Ptuj in Ormož. Izdaja zavod "Tednik", Ptuj. Odgovorni urednik: Anton Bauman. — Uredništvo in uprava: Ptuj, Lackova 8 — Tel. 156 — St. tek. računa: NB Ptuj 604-19-603-72 — Tiska časopisno podjetje "Mariborski tisk". — Rokopisov ne vračamo. — Celoletna naročnina za tuzemstvo 1000, za inozemstvo 2000 dir.

OTVORITVI OB LETOSNEM OBČINSKEM PRAZNIKU

Pogled na novo zgrajene objekte perutninske farme na Bregu

Podpredsednik občinske skupščine je prerezal trak pri farmi

Zbrano ljudstvo pred začetkom slovesnosti v Markovcih

Direktor KZ "Jože Lacko" Janko Blazic je otvoril sodobno urejeno zadružno dvorano v Markovcih

Perutninska farma in zadružna dvorana služita namenu

Za letošnje praznovanje praznika občine Ptuj v spomin na Slovenjgoriško Lackovo četo je bilo značilno, da so bile slovesnosti v sončnem dopoldnevu in da so se prireditelji slovesnosti, Občinska skupščina Ptuj, »Perutnina«, KZ »Jože Lacko« Ptuj in Krajevna skupnost Markovci skupno z organizacijami in društvi, zlasti s TD »Partizani« na nje dobro pripravili. Udeležba na slovesnosti je bila primerna, bila je sobota in kolektivi v občini so delali. Je seveda drugače, ko se udeležijo slovesnosti kolektivi iz podjetij, zavodov in ustanov.

Vabilu so se odzvali visoki funkcionarji iz Ljubljane — Boris Kocjančič, Franc Simonič, iz Maribora — Zvonko Cajnko; iz občine Ptuj poslanci, borci NOB in njihovi svojci, odborniki občinske skupščine ter predstavniki podjetij, zavodov in ustanov iz občine ter precej občanov, mladine in odraslih.

Prva svečanost je bila otvoritev perutninske farme na Bregu.

farmi, za način krmjenja pohan-
cev, valjenja itd. Po ogledu far-
me in sprejemu v sindikalni dvo-
rani so se vsi skupaj podali v
Markovce.

V Markovcih je bilo že vse na-
red. Zastave, mnogi ljudi, oder,
godba in ozvočenje. Pri zadruž-
nem domu je vzbujal pozornost
kurent kot posebnost tega kraja.
Našli so se predstavniki, funkci-
onarji, borci, znanci in prijatelji,
mlajši in odrasli in vsi skupaj so
se o mnogem pomenili.

Slovesnost se je začela pred
urejenim zadružnim domom, pred
obnovljeno spominsko ploščo
padlih borcev, pred vrati v novo
urejeno zadružno dvorano. Na
odru so se zbrali predstavniki in
gostje iz Ljubljane, Maribora,
Ptuja in z območja ptujске obče-
ne.

Po defileju pred odrom in po
raportu predsednici občine Lojz-
ki Stropnikovi o pohodu patrol
po partizanskih poteh TV 14, po
nagovoru o zgraditvi in ureditvi
zadružnega doma v Markovcih,
po predaji prapora in po vsem

predsednice skupščine Lojzke
Stropnikove in z določitvijo de-
legacij za raznositev vencev na
spomenike padlih borcev NOB v
občini. Nato je bila razdelitev od-
likovanj in priznanj aktivnim ob-
čanom za njihovo prizadevanje na
področju telesne vzgoje. Nastopil
je šolski pevski zbor, sledila je
partizanska enodejanka ter prvo
predvajanje partizanskega doku-
mentarnega filma.

V dvorani se je zbralo ogromno
ljudi. Prvič je bila dvorana nabito
polna navzočih, ki so vnato sle-
dili programu in so vzdržali do
kraja.

Vreme se je hitro spremenilo.
Vročini je sledila močna nevihta,
ki je nekaj ur po programu raz-
gnala ljudi, lomila vejce, dvi-
gala opeko s krovov, nosila dež
in točo, ki je trgala vse zelenje
in je zbijala v zemljo prizemne
rastline. Ob koncu nevihte je
bilo na parkirnem prostoru ma-
lo vozil, ker so se mnogi poslo-
vili še pred nevihto.

Predstavniki Krajevne skup-
nosti Markovci so se vsem ude-
ležencem in vsem sodelujočim
na slovesnostih lepo zahvalili
in so želeli tudi ob bodočih
praznovanjih občinskega praz-
nika otvoritev nadaljnjih novih
važnih objektov in posloj ob-
činske skupnosti, ob dobro pri-
pravljenih programih za občins-
ki praznik ter ob številni ude-
ležbi občanov.

TE DNI PO SVETU

Medtem ko se še niso prav po-
legli glasovi o napadu 190 ameri-
ških bombnikov na severnoviet-
namska pristanišča in veliko skladišče
petroleja v pristanišču Vinh
na obalah tonkinskega zaliva iz
»masčevanja«, ker so trije severno-
vietnamski torpedni člani napadli
ameriški rušilec Maddox, že so se
po svetovnem etru raznesle vesti,
da so turška letala obstreljevala
nekaj grških krajev na Cipru.

Sedaj so znane podrobnosti o
»razlogih«, ki so po uradnih izja-
vah Washingtona terjali napad na
vietnamska mesta, vendar bi se
vanje ne spuščali. Na obeh straneh
poučujoče zadevo po svoje.
Vendar je bliže resnici dejstvo, da
Američani že dlje izvalno de-
monstrirajo v bližini severnoviet-
namske obale in v ta namen kre-
pijo že tako močno ladjevje v teh
vodah. Prav tako ni nobena skriv-
nost, da si del vojaških skrajne-
žev želi razširiti vojno v južnem
Vietnamu tudi na sever, da bi ta-
ko, kot pravijo, onemogočili se-
vernovietnamsko in kitajsko po-
moč južnovietnamskemu osvobo-
ditnemu gibanju Vietkong.

● CEMU TAKO?

Toda ko je VS kot organ Gene-
ralne skupščine OZN pozval pred-
stavnike Severnega Vietnama, naj
pošlje na razpravo o tonkinskem
spopadu svojega opazovalca, je
vlada odgovorila, da tega ne bo
storila. Zanaša se na novo ženev-
sko konferenco, ki naj zadevo ure-
di.

Očitno je, da so Združeni nari-
di najbolj poklicani obravnavati
ključne primere svetovnega mira,
vsekakor bolj kot mednarodna
konferenca omejenega obsega.
Ravnanje severnovietnamske vla-
de je še posebno neumestno, ko
ima ta v rokah dokaze o ameriški
agresiji, s katerimi bi si, četudi de-
žela ni članica OZN, pridobila
simpatije večine dežel v OZN.

Nekateri menijo, da se Vietnam
noče zameriti LR Kitajski, kate-
rega predstavnik v OZN ni, med-
tem ko bi kitajski predstavnik so-
deloval na ženevski konferenci.
Pričakovati pomoč samo od ene
države, četudi vedno opozarja na
svojih 600 milijonov ljudi, vsek-
akor ni najpametnejša.

● NEVARNA ODLOČITEV

Organizacija ameriških držav je
pred kratkim sprejela sklep, da
vse njene članice prekinajo trgo-
vinske in diplomatske stike s Ku-
bo. Jasno je, da so se tako odlo-
čile na ameriški pritisk Le Meni-
ka, Bolivija, Urugvaj in Čile niso
glasovale.

Čile se je sedaj »premisli« in
prekinil odnose. Vse kaže, da bo-
sta temu primeru sledili še Bol-
ivija in Urugvaj. Toda to še ni do-
volj. Baje se venezuelska vlada
sedaj posvetuje s srednjeameriški-
mi vladam o tem, da bi s posebno
resolucijo organizaciji ameriških
držav postavile Mehiki ultimatum,
da se tudi ona odloči. Če ne, jo bodo
izključili iz organizacije, kakor se
je to zgodilo poprej že s samo
Kubo.

Politika sile in vmesavanje v
zadeve drugih držav torej spet
zmaga v Latinski Ameriki. Na
drugi strani je resnica, da utege-
no tako ultimatu Mehiki roditi tudi
primerne ukrepe. Brez te velike
dežele bo namreč organizacija
ameriških držav močno oslabilena,
sama politika dejanske neodvisno-
sti ameriških dežel pa bo spet re-
sno napadena.

Najnovejši dogodki

Zgodilo se je doslej najhujše.
Turška letala so v soboto in nede-
ljo napadla s strojnimi ognjem
in bombami nekaj grških krajev
na Cipru, štirje turški rušilci pa
so v bližini ribiške vasice Kokina
izkrcali vojske v polni vojni opre-
mi.

Razumljivo je, da je svet obsodil
to agresijo, četudi ni nikogar pre-
senetila. Ze dolgo namreč v An-
kari opozarjajo, da bodo segli po
skrajnem sredstvu, če ciprskega
vprašanja ne rešijo tako, kot to
zahtevajo ciprski Turki. Da bi bila
mera še bolj polna, so z otoka pri-
šle vesti o tem, da se tod pojavlja-
jo ciprski študenti, ki da študirajo
v Grčiji, v nenavadno velikem
številu in da turške vojske enote
naskrivaj izkrcavajo turške pro-
stovoljce.

Seveda so enote OZN opozorile
na to nevarnost, toda kaj več tudi
niso mogle storiti. Relativno za-
tišje zadnje dni je torej res po-
menilo samo priprave na najhujše.
Varnostni svet je na izredni seji
zahteval ustavitve ognja. Ciprski
premier, ki ga ciprski Turki ne
priznavajo, nadškof Makarios, je
izjavil, da bo spoštoval resolucijo
VS, potem ko je vanjo privolila
tudi turška vlada. Toda to je spel
samo začasna rešitev. Zato so vse
številnejši glasovi, ki odločno ter-

Tribuna z gosti in predstavniki ter borci pred zadružnim domom v Markovcih

Asfaltirani odcep ceste od Za-
grebske ceste do prvih posloj
farme je bil v zastavah. Na pro-
storu pred vhodom na dvorišče
farme ob Zagrebški cesti se je
nabralo precej osebnih vozil iz
Ljubljane, Maribora, Ptuja in
iz okolice Ptuja. Okrog direktorja
podjetja »Perutnina« Ivana To-
mažiča in organov upravljanja
podjetja ter okrog predsednice
skupščine Lojzke Stropnikove in
poslancev so se zbrali povabljeni
gostje in predstavniki.

Otvoritevna slovesnost je bila
kratka. Po uvodnih nagovorih o
namenu, koristnosti in obsegu
izgradnje farme z 42 objekti na
površini 40 ha zemlje in o in-
vesticijah 1.500 milijonov dinarjev
ter o nadaljnjih perspektivah raz-
voja prehranskega dela Ptuja
je prerezal podpredsednik obče-
nske skupščine Vlado Vrečko trak
pri mostičku čez Studenčnico. Še
prej pa je predal organom upra-
vljanja farmo v upravljanje.

Nato so si vsi navzoči v več
skupinah ogledali obrate farme in
se zanimali za posebnosti dela na

Udeleženci otvoritve perutninske farme na Bregu. — Slovesnost je bila na dvorišču starih objektov.

(Nadaljevanje na 3. strani,

Sladkorna tovarna v Ormožu in surovine

GRADITI JE TREBA TOVARNE, KJER SO SUROVINE. KMETIJSKI KOMBINATI ORMOŽ, LJUTOMER IN PTUJ SKUPNI INVESTITORJI SLADKORNE TOVARNE. TOVARNA SLADKORJA V ORMOŽU BO LETNO PROIZVEDLA 37 MILIJONOV KILOGRAMOV BELEGA SLADKORJA. LETNO BO PREDELANE 300 TISOČ TON SLADKORNE PESE.

Pridelovanje sladkorne pese v Sloveniji ni nova poljščina, predvsem na območju sedanega mariborskega okraja. Na tem območju so pričeli pridelovati sladkorno peso pred vojno in se je ta poljščina obdržala do osvoboditve. Leta 1946 so sladkorno peso razširili in zasejali z njo 1200 hektarjev. Takrat so jo pridelovali predvsem za domače potrebe govedore in svinjere, sicer pa je sladkorna pesa balastna surovina in zato ne prenese ekonomski račun stroškov transporta nad 150 kilometrov. To je narekovalo, da so takrat pridelovanje sladkorne pese omejili.

Za pridelovanje sladkorne pese so potrebni ugodni vremenski pogoji in tudi sestava obdelovalnih površin. Ta je primerena na območju mariborskega okraja. Pridelovanje sladkorne pese na Dravskem in Prekmurjem polju kaže v zadnjih 15 letih razveseljive uspehe. Pred sedmimi leti so v Ormožu dosegli 45 ton sladkorne pese po hektarju, prav toliko na Zavrču, v Beltincih pa 15,5 ton več. V zadnjih letih so znatno povečali pridelke sladkorne pese zaradi boljše agrotehnike in popolnejših izkušenj v proizvodnji. Pred tremi leti je povprečno pridelal Kmetijski kombinat Ptui 65,9 tone sladkorne pese po hektarju, v poizkusni proizvodnji pa celo čez 80 ton sladkorne pese po hektarju.

Kmetijski inštitut Slovenije je vršil vrsto let proizvodne poizkuse v pridelovanju sladkorne pese na tem območju, ki je sedaj racionizirano za pridelovanje sladkorne pese za potrebe ormoške sladkorne tovarne.

Da bi bila razdalja dovoza sladkorne pese v tovarno sladkornja čim krajša, je pripravljena ožja racionizacija obdelovalnih površin za pridelovanje sladkorne pese, ki zavzema območja kmetijskih kombinatov Ormož, Ptuija in Ljutomer. Vsi trije kombinati so tudi skupni investitorji tovarne sladkornja v izgradnji v Ormožu. Te gospodarske organizacije iz treh občin bodo zagotovile 55 do 60 odst. pridelka sladkorne pese. Preostala surovina 40 do 45 odst. pa bo pridelana na območju občin Murska Sobota, Gornja Radgona, Maribor-Težno, Slovenska Bistrica in Lenart.

Kmetijski kombinati, ki so združni investitorji, imajo eno izmed glavnih gospodarskih palog živinorejo. Njej bodo v bodoče podredili celotno poljedeljsko proizvodnjo. Glavni finalni proizvodi združnih investitorjev bi naj bili meso, sladkor, vino in sadje. Vsi štiri kmetijski pridelki so potrebni zunanjemu tržišču.

POMEN SLADKORNE PESE V KMETIJSTVU

V poljedelstvu je sladkorna pesa ena najprimernejših kultur za izboljšanje plodnosti zemlje. Sladkorna pesa bogati zemljo

na humusu. Zita se ne morejo primerjati z dohodkom sladkorne pese po hektarju. Slovenija je precejšen pridelovalec žit, saj jih letno prideluje približno 60 odst. in od tega 30 odst. pšenice. To kaže, da še vlada ponekod v zasebnem kmetijstvu ekstenzivna proizvodnja. Morala bo v najkrajšem času preiti v intenzivno proizvodnjo in to v pridelovanje sladkorne pese. Z zgraditvijo sladkorne tovarne v Ormožu bo pridelovanje sladkorne pese visoko rentabilno in lahko računamo, da se bo poljedelstvo v kratkem v celoti preusmerilo.

Višje cene kruha, mleku, blagu, premogu, elektriki in nekaterim drugim stvarjem so povzročile v zadnjem času tudi v občini Ormož precej razprav in analiz gospodarskega stanja v občini. Vsestranska in temeljita analiza gospodarskega stanja v občini je pokazala dokaj ugodno sliko. To je omogočilo, da so se lotili v občini Ormož dolgoročnega povečanja osebnih dohodkov. To povečanje je pri nižjih kategorijah zaposlenih nekoliko večje kot pa pri zaposlenih z višjimi osebnimi dohodki. To je bil tudi bistven namen zvišanja, da je treba ustvariti delavcu-ustvarjalcu boljše življenjske pogoje od dosedanjih. S tem se bo občutil v praksi višji standard.

Kmetijska zadruga Ormož, ki ima več sto zaposlenih, je zvišala osebne dohodke do 50 tisoč dinarjev za 7 tisoč dinarjev, od 30 do 40 tisoč dinarjev za 6 tisoč dinarjev, od 40 do 50 tisoč dinarjev za 5 tisoč dinarjev, od 50 do 60 tisoč dinarjev za 4 tisoč dinarjev in osebne dohodke nad 60 tisoč dinarjev za 5 tisoč dinarjev. Povišala je dohodke vsem vajencem.

Gradbeno podjetje »Ograda«, Ormož je zvišalo osebne dohodke, prav tako Trgovsko podjetje »Zarjak«, Ormož, in sicer: do 25 tisoč dinarjev osebnih dohodkov za 6 tisoč dinarjev dodatka, do 30 tisoč dinarjev za 5 tisoč dinarjev dodatka, od 30 do 40 tisoč dinarjev za 4 tisoč dinarjev, od 40 do 60 tisoč dinarjev za 5 tisoč dinarjev in nad 60 tisoč dinarjev osebnih dohodkov za 5 tisoč dinarjev dodatka.

Še višja cena mleku

Od 17. avgusta 1964, dalje bo mleko iz ptujske mlekarne v ptujskih prodajalnah z odobritvijo Občinske skupščine Ptuj po 78 din za liter, jogurt pa po 40 din za kozarec z 2,5 del vsebine.

Med ukropi zveznih organov za usklajevanje cen določenih proizvodov je bila med drugih tudi uredba o zvišanju minimalne odkupne cene mleku za družbeni sektor od 50,40 din na 55,80 din za liter mleka s 3,6 odst. toljše. Za privatni sektor odkupna cena mleku sicer ni bila določena, vendar je povišana po priporočilih republiških organov za mleko s 3,6 odst. toljše od 43,20 din na 50,40 din za liter mleka, ki ga odkupuje ptujska mlekarne.

Oba ukrepa sta sledila z utemeljitvijo, da sta nujna, da bi zagotovili zadostne količine mleka za preskrbo potrošnikov z mlekom in z mlečnimi izdelki. Z dosedanjimi cenami mleka proizvajalci mleka v družbenem sektorju in tudi privatniki niso stimulirani za večjo proizvodnjo. Ob takšnih cenah so bile odkupljene vedno manjše količine mleka. Z novimi odkupnimi cenami bi se naj stanje znatno popravilo. Tako je prišlo do povišanja cen mleku in mlečnih izdelkov istočasno s povišanjem cen kruha, električne energije, premogu in drugim stvarjem.

Prejšnja pa tudi ta nainovejša sprememba cene mleku potrošnike vsekakor občutno prizadene. Doslej je bilo mleko po 68 din za liter, jogurt 35 din 2 del, od 17. avgusta fl. naprej pa bo mleko za 10 din dražje, jogurt na 3 din. Marsikdo še ni dobil dodatka za julij in

maršikje še ni rešeno vprašanje, koliko bo dobil dodatka tekoče mesece. Cene pa se kar naprej spreminjajo.

Premalo je kontrole, da bi lahko ugotovili, v kakšnem razmerju se je povišala v zadnjem času cena mleku pri privatnih prodajalcih mleka. Mleko, ki ga daje v prodajo mlekarne, je tipizirano na določen odstotek maščobe in mora biti v skladu s pravilnikom o prodaji živil. Drugače je z mlekom, ki ga prodajajo potrošnikom zasebniki, ki ne kontrolirajo stopnje maščobe, niti ga ne pasteurizirajo, še manj pa ga dajo v laboratorijski pregled, da bi ugotovili, če dosega njihova kvaliteta mleka mleko iz mlekarne, v koliko ga prekaša ali v koliko je slabše od njega.

Glede na vse to ne obstaja nikakršna potreba, da bi morali sedaj vsi prodajalci mleka izravnavati svojo ceno mleka s ceno mleka iz mlekarne, ko pa tudi ni zagotovil, da je vse mleko enake kvalitete. Razumljivo je, da se držijo nekateri prodajalci mleka svojih cen in da ne hitijo za ceno mleka v prodajalnah, so pa tudi primeri, da nekateri prodajalci mleka celo prehitujejo ceno mleka v prodajalnah.

Po spremenjeni odkupni ceni mleku na območju ptujske občine lahko pričakujemo večjo ponudbo mleka ptujski mlekarne in večje dobave mleka krajem, ki so navezani na Mlekarno Ptui, in zadostne količine mleka za domače potrošnike, na drugi strani pa tudi odločno besedo potrošnikov, ki kupujejo mleko od zasebnikov, da zahtevajo za primerno plačilo tudi primerno kvaliteto mleka.

Tovarna sladkornja v Ormožu bo letno predelala 30 tisoč vagonov sladkorne pese in bo letno dajala za potrebe živinoreje 21 tisoč vagonov svežih pesnih rezancev ali približno 18 tisoč ton suhih rezancev, poleg tega pa še približno 12 tisoč ton melase. Kjer bo zrastle 30 tisoč vagonov korenja sladkorne pese, bo ostalo tudi za prehrano živine približno 10 do 12 tisoč vagonov listja sladkorne pese. Za to količino visokokakovstne krme bo mogoče zmanjšati pridelovanje krmnih rastlin za 4.000 hektarjev in jih preusmeriti v pridelovanje sladkorne pese.

Na splošno je znano, da je sladkorna pesa eden izmed glavnih faktorjev v živinoreji pri proizvodnji mleka, ki omogoča, da je živinoreja rentabilna kot npr. v Holandiji, Danski in še drugod.

Zvišanje osebnih dohodkov za 2000 din

dohodkov pa je bilo zvišanje za 2 tisoč dinarjev.

V tovarni »Jože Kerenčič« v Ormožu je tudi zvišanje osebnih dohodkov dokaj ugodno. Zvišani so bili osebni dohodki zaposlenih: od 20 do 25 tisoč dinarjev za 5 tisoč dinarjev, od 25 do 35 tisoč dinarjev za 4 tisoč dinarjev, od 35 do 50 tisoč dinarjev osebnih dohodkov za 5 tisoč dinarjev in nad 50 tisoč dinarjev osebnih dohodkov za 2 tisoč dinarjev.

Traktoristi so tekmovali

Občinski odbor ljudske tehnike je organiziral za nedeljo, 2. avgusta 1964, na Turnišču tekmovalje traktoristov s kmetijskega kombinata in iz zadrug, in sicer v oranju in v spretnostnih vožnjah. Pokroviteljstvo nad tekmovaljem je prevzel Kmetijski kombinat Ptui.

Za tekmovalje se je prijavilo 12 traktoristov iz kmetijskega kombinata in 10 traktoristov iz kmetijskih zadrug. Tekmovali so v ekipi odraslih in v mladinski ekipi. Pri oranju je bil vsak tekmovalec ocenjen glede na odpiranje brazde, na krono, globino oranja, prilaganje brazde, dviganje in spuščanje pluga, zapiranje brazde in na splošno oceno sloga. Pri spretnostnih vožnjah pa je bil vsak tekmovalec ocenjen glede na čas, na premagane ovire in razne ovinkne, stene, krög in vožnjo nazaj. Pri oranju je bilo mogoče doseči 150 točk, pri spretnostnih vožnjah pa 100 točk.

V ekipi odraslih je dosegel prvo mesto Franc Klinger z obrata Osojnik, traktorist Kmetijskega kombinata Ptui; drugo mesto je dosegel Janko Plohl iz obrata Turnišče in tretje mesto, Franc Vršič iz obrata Dornava. V mladinski ekipi je bil najboljši Jože Capl iz obrata Pragersko, drugi je bil Ivan Vojsk iz Sobotince in tretji Ernest Dobrajc iz obrata Kidričevo. Najboljši so prejeli priznanja in praktične nagrade. Najboljši se bodo udeležili okrajnega tekmovalja traktoristov in Ptui lahko upa, da bodo tam dosegli traktoristi z območja ptujske občine nekaj boljših mest.

Dopisujte v TEDNIK

GOSPODARSKI POMEN TOVARNE SLADKORJA V ORMOŽU

Tovarna sladkornja v Ormožu bo proizvedla pri maksimalni zmogljivosti 300.000 ton predelane sladkorne pese, letno 37 milijonov kilogramov belega sladkornja. Tedaj bosta 2 kilograma več sladkornja letno na prebivalca v državi. Če primerjamo na drugi strani, da uvozi Jugoslavija letno približno 100.000 ton sladkornja in če upoštevamo, da bi ormoška sladkorna tovarna lahko krila 35 odst. celotnega uvoza sladkornja, ker imamo v tem delu Slovenije vse naravne pogoje za proizvodnjo sladkorne pese, je nujno in upravičeno, da zgradimo v najkrajšem času v Ormožu sladkorno tovarno.

Če primerjamo potrošnja sladkornja v drugih razvitejših državah s potrošnjo sladkornja pri nas, ugotovimo, da je potrebno še povečati porabo sladkornja. Leta 1961 je bilo v Sloveniji porabljenih več kot 50 milijonov kilogramov belega sladkornja. Tovarna sladkornja v Ormožu ga bo proizvedla le 37 milijonov kilogramov, vendar vseeno zelo pomembno količino za jugoslovansko skupnost.

V podobnem razmerju so bili zvišani osebni dohodki v pravi in uslužbenecem občinske skupščine. Tako razdelitev dodatkov na osebne dohodke je v celoti opravljena. Za vedno se bodo tako poslovile nižje kategorije osebnih dohodkov. Zaposlenim delavcem se ustvarjajo, s tem takšni življenjski pogoji, kakršni jim na današnji stopnji socialističnega razvoja pripadajo.

Volnenka v Majšperku sproti rešuje probleme

Tovarna volnenih izdelkov Majšperk je po ponovni osamosvojitvi izdelala svoj sedemletni perspektivni program, po katerem se bo poglobila specializacija proizvodnje v smeri tradicionalne proizvodnje podjetja s tem, da je posebni poudarek na kvalitetni proizvodnji. Osnovni asortiment predstavljajo visoko kvalitetne volnene modne tkanine iz mikane volnene preje, dopolnjeni asortiment pa so visoko kvalitetne modne tkanine iz česane volnene preje in iz sintetičke.

V skladu s perspektivnim planom osvaja podjetje proizvodnjo lahkih tkanin iz čiste volnene preje in sintetičke. Za prvimi je posebno veliko povpraševanje v tujini, kjer je podjetje doseglo s prvim plasmanom proizvodnje veliko afirmacijo, saj je plasiralo na zapadno tržišče svoje proizvode s polno oznako artikla in oznako »Made in Yugoslavia«. Delovna skupnost in organi upravljanja podjetja se zavedajo, da bo potrebno za realizacijo začrtanega perspektivnega programa v najkrajšem času obnoviti zastareli strojni park in dopolniti obstoječi strojni park s sodobnimi stroji. Le tako lahko doseže podjetje izboljšavo kvalitete proizvodov ter obdrži doseženi ugled.

Pomanjkanje strokovnih kadrov, potrebnih za moderno proizvodnjo, je v podjetju dokaj pereč problem, saj ne more računati podjetje zaradi svoje lokacije na dotok strokovnega kadra od drugod in je izključno vezano na dotok solanega kadra iz Majšperka in iz okolice. Strokovno izpolnjevanje neposrednih proizvajalcev je oteženo zaradi neenotnih učnih programov tekstilnih strokovnih šol in oddaljenosti podjetja od večjih šolskih centrov. Velika ovira je razmeroma nizka osnovno-šolska izobrazba neposrednih proizvajalcev, 55 % zaposlenih ni končalo osemelteke v zadnjem času je kljub vsemu 9 članov delovne skupnosti podjetja položilo izpit za visoko kvalifikacijo, 17 pa za kvalificirane delavce tekstilne stroke. Na strokovnih šolah se je izsolalo nad 30 študentov.

Življenjski ravni zaposlenih, ki se odraža v višini njihovih osebnih dohodkov, stanovanjskih in kulturnih razmer, organizaciji preskrbe, možnosti za rekreacijo in sličnem, posvečajo organi upravljanja podjetja veliko skrb. Kljub vsemu je ostalo mnogo nerešenih problemov, podedovanih iz preteklosti. Ureditev dobrih komunikacij za povezavo z večjimi gospodarskimi in kulturnimi centri je pereča. V bližnji bodočnosti jo bo treba rešiti. Pristojni organi izven podjetja so to doslej premalo resno obravnavali, čeprav bi najeteli v

V torek, 28. julija, je bil v Kidričevem v kinodvorani ponovni zbor volivcev. Prvi ni uspel; prišlo je premalo volivcev. Drugi je bil po številni udeležbi pa tudi po razpravi, zelo uspešen. Volivci so res razpravljali o stvareh, ki jih najbolj težijo. Dnevni red je obsegal številne važne točke, od katerih je treba posebej omeniti razpravo o ustanovitvi krajevne skupnosti Kidričevo po določbah novega statuta občine Ptui in razpravo o prenosu pristojnosti krajevnega urada za območje krajevnega skupnosti Kidričevo, iz Hajdine v Kidričevo.

Volivci so najprej poslušali in potrdili kratko poročilo o delu občinske skupščine. Bolj obširno je bilo poročilo o delu stanovanjske skupnosti, v katerem je bil najbolj zanimiv program za bližnji bodočnost. V razpravi so najbolj aktivno sodelovali prebivalci iz naselja problemi najtežji. Živijo v skoraj nemogočih pogojih, sredstev za nujna popravila pa trenutno ni dovolj. Najprej bodo uredili kanalizacijo, potem pa postopoma ostala nujna dela. Na zboru volivcev je bilo soglasno sklenjeno, da bo ustanovljena nova krajevna skupnost s sedežem v Kidričevem, v kateri bodo prebivalci naselij: Kidričevo I, Kidričevo II ter Njiverce.

Ob koncu so po živahni razpravi z navdušenim aplavzom sprejeli, da bo nosila nova osemelteka v Kidričevem isto ime kot tovarna glinice in aluminija. Sprejet je bil tudi sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka za ureditev pokopališč na Hajdini in v Lovrencu.

Zbor je v celoti uspel in si takih tudi v bodoče želimo.

M. F.

Pred dvema letoma je bil na pobudo nekaterih članov kolektiva TGA ustanovljen oddelk ESS za odrasle, ki uspešno deluje pod pokroviteljstvom ESS Murska Sobota.

Ustanovljen je bil predvsem zato, ker so mnogi, ki se nimajo srednješolske izobrazbe, izrazili željo, da bi si jo pridobili, pri čemer so jim pomagale tudi družbene politične organizacije in izobraževalni center podjetja.

Volnenka v Majšperku sproti rešuje probleme

podjetju na razumevanje in pomoč. Dobre komunikacije bi podjetje približale večjim gospodarskim centrom, članom delovne skupnosti podjetja pa omogočile večje možnosti za izobraževanje in zadovoljevanje njihovih kulturnih potreb.

Osebnih dohodki zaposlenih so se v zadnjem času sicer povečali, vendar še vedno ne dosega višine republiškega povprečja osebnih dohodkov tekstilne industrije. Organi upravljanja podjetja so sklenili v zvezi z vskladitvijo cen osnovnih življenjskih artiklov in na podlagi rezultatov gospodarjenja v prvem polletju tega leta, da se zaposlenim, ki imajo manjše osebne dohodke kot 30.000, — din, izplačuje mesečni dodatek 5.000, — din bruto, zaposlenim, ki imajo osebne dohodke med 30.000, — in 50.000, — din mesečni dohodek 4.000, — din bruto, vsem ostalim, ki imajo osebni dohodek nad 50.000, — din pa 3.000, — din bruto. S tem v podjetju ne bi bilo več zaposlenih, ki bi imeli osebne dohodke izpod 25.000, — din.

Člani delovne skupnosti se imajo možnost, hraniti v Delavskouslužbeni restavraciji podjetja, kjer sta jim na razpolago topla malica in kosilo. Precej zaposlenih preživlja letni dopust v Biogradu/m, kjer ima podjetje v okviru Počitniške skupnosti Zalec na razpolago 12 ležal. Vsem članom kolektiva, ki so na dopustu v počitniških domovih, daje podjetje regres.

Kljub temu, da je zgradilo podjetje precej stanovanj, je stanovanjski problem še vedno pereč, vendar pa ni izgledov v dobljednem času, da bi ga lahko uspešno rešili, ker ni za gradnjo stanovanj dovolj razpoložljivih sredstev.

Podjetje je prispevalo s finančnim izgradnje modernega trgovskega lokala k izboljšanju preskrbe zaposlenih z osnovnimi življenjskimi artikli in tehničnim materialom. Veliko materialno in moralno podpora nudi tudi krajevnim organizacijam in društvom.

Člani delovne skupnosti in organi upravljanja se zavedajo, da jih čaka pri izpolnjevanju začrtanih nalog še nove težave, ki pa se dajo z dobro voljo ob upoštevanju materialnih možnosti ugodno rešiti.

V to šolo se je vpisalo precejšnje število (48, od tega 17 iz TGA) slušateljev, vendar jih je že po prvih izpitih precej izstopilo. Solanje je precej naporno, zahteva precej denarja, zato je dobrodošla pomoč kolektiva TGA, ki daje slušateljem dotacijo in jim v času, ko se pripravljajo na izpite, omogoča tudi študijski dopust. Mislim, da ni potrebno posebno poudarjati, kakšne koristi lahko imajo slušatelji, ko si na tak način pridobijo srednješolsko izobrazbo. Prav čudno je mišljenje tistih, ki so odstopili od nadaljnjega izobraževanja, ker nečajo verjeti, da je izobrazba najboljša perspektiva.

Iz izjav slušateljev, ki so kljub naporom vztrajali, da je mogoče sklepati, da so glavne težave za njimi. Prepričani so, da njihov trud ne bo zaman. Znanje bodo vsekakor koristno uporabili na delovnih mestih in tako koristili skupnosti in sebi. Bilo bi dobro, če bi tudi tisti, ki so opustili šolanje, preudarno premislili in ponovno zasedli šolske klopi.

M. F.

GLAS GOMILE

Tudi »GOMILCAN« sta presenetili prvi dve nedelji v mesecu avgustu. Niti prvo, niti drugo nedeljo ni moglo turistično društvo izvesti svoje turistične prireditve z nastopom zabavno-folklorne ansamble »Priekija« na prostem pri razglednem stolpu na Gomili.

Tako so morali prireditelji ponovno preložiti tudi na Gomili na soboto, 15. avgusta popoldne, ko bo izvedel svoj program »PRLE-SKI ANSAMBLE«.

Morda bo le sobotni 15. avgust prinesel Gomili vedro razpoloženje gostov v prijetni senci košatih dreves pri razglednem stolpu. Društvo želi svoje goste posebno presenetiti. Vstopnice za predstavo bodo izbrebali. Med drugim bodo izvedli licitacijo trsnih šparonov, obloženih z ranimi grozdjem in tudi žrebanje pečenih košči. Prireditelji bo ozvočena in možna bodo za zabavo tudi radijske čestitke.

Vaš redni poročevalec:

F. H.

Ob 70-letnici prvega novotarja udarnika Ivana Hanželiča

IVAN HANŽELIČ

Malokomu je znano, da je skromen, od vseh spoštovan, nacionalno in politično zaveden središki kovaški mojster Ivan Hanželič prvi jugoslovanski novotar-udarnik.

Ivan Hanželič se je rodil 13. avgusta 1894. leta v Grabah pri Središču. Solo je obiskoval in kovaške obrti se je izučil v domačem kraju, v nadaljnjem pa si je širil strokovno znanje in obzorje po raznih krajih in v raznih tovarnah takratne Avstrije, dokler ni bil oktobra 1914 vpoklican k vojakom. Prvo svetovno vojno je preživel deloma na frontah, deloma pa po vojaških delavnicah.

Ob razpadu Avstro-Ogrske je bil Ivan Hanželič eden izmed prvih, ki se je ozval pozivu generala Maistra. Predan svojemu narodu je sodeloval pri osvoboditvi Maribora in v bojih za Korško.

Vojaško suknjo je slekel julija 1919, novembra istega leta pa se je osamosvojil kot mojster kovaške in podkovaške stroke v Središču.

To obrt izvršuje še danes. Svoje redno delo je začasnó prekinil 20. aprila 1941. leta, ko so ga gestapovci odpeljali v ptujske zapore, od tam pa na Borl. Neomajano je bilo na Borlu prepričanje Ivana Hanželiča v zmago pravice. V najtežjih dneh je bil vzornik in moralna opora sotrpnikom. Po napadu Nemcev junija 1941 na Sovjetsko zvezo je celo med žicami borilskega taborišča pozdravljaval z dvignjeno pestjo.

Začetkom julija 1941 je bil z družino izseljen, v Beogradu je našel zatočišče, kjer si je kot delavec služil kruh. Mojster v pravem pomenu besede je kaj kmalu zaslovel tudi v novem okolju. Po osvoboditvi Beograda je primanjkovalo osvobodilni armadi žebeljev za podkovanje konj. Ivanu Hanželiču je bila dana naloga rešiti ta problem. Iz odpadnega materiala je izdelal za tovarno, v kateri je bil v tem času zaposlen, stroj za izdelovanje žebeljev podkovnikov.

Tako je Ivan Hanželič rešil problem, ki je bil za vojaške formacije osvobodilne armade, navezane tedaj se v veliki meri na konjsko vprego in konje za jahanje, izredno važen. Za to svojo konstrukcijo je bil imenovan kot prvi za novotar-udarnika.

V ljubljeni domači kraj se je vrnil z družino maja 1945.

Med obema vojnama je bil Ivan Hanželič odbornik odnosno član takratnega občinskega odbora Sokola, Gasilskega društva, Slovenskega obrtnega društva ter stanovske obrtne organizacije v Središču. Bil pa je tudi navdušen lovec.

Po osvoboditvi najdemo Ivana Hanželiča pri udarniskem delu za obnovo domačega kraja. Bil je in je še vidni javni delavec. Sodeloval je v odboru OLO Ptuj, v ObLO in v OHOOF Središče, aktivno pa sodeluje pri SZDL, ZB, Obrtni zbornici v Ptuj, o. d. n. v Mariboru, pri Avto-moto društvu ter v Gasilski organizaciji v Središču. Središki lovec na pred je bil vse do pred kratkim predsednik.

Na svoj 70. rojstni dan dopolni Ivan Hanželič natančno tudi 56 let, odkar kuje železo. Mnogo železa je v teh letih prekoval mojster Jovo, kakor ga kličejo prijatelji, prekoval in prekalil. Mnogo obrtnega naraščaja je v teh letih vzgojil in prekalil v dobre in zavešne državljanke. Vsem, ki ga poznajo, pa je bil, je in vsi želimo, da bi še vrsto let ostal, vzor slovenskega obrtnika J. Z.

Ob 70-letnici prvega novotarja udarnika Ivana Hanželiča

Nekatere nepravilnosti dimnikarske službe

Na nedavnih zborih volivcev v občini Ormož so se pritoževali občani zaradi nepravilnosti izvršenih dimnikarskih uslug in zaradi neupravičenega zaračunavanja. Pri nekaterih zasebnikih so bile slabo izvršene usluge. Padale so še druge pritožbe zaradi nekaterih dimnikarjev, da se med delom neprimerno vedejo in podobno. To početje bremeni samo nekatere dimnikarje z območja občine Ormož, ki ne mislijo med svojim rednim delovnim časom dovolj na resnost svojega dela.

Na zadnji seji občinske skupščine Ormož so pokazali občinski poslanci ob navzočnosti direktorja Dimnikarskega podjetja Ptuj na nekatere nepravilnosti, ki so jih zakrivil dimnikarji na Kogu in še drugod. Stanovanjska skupnost Kog je zasledovala vse nepravilnosti in jih je zabeležila, ker so se pojavile na njenem območju. Imela je namen jih odpraviti v najkrajšem času.

Ob tej priložnosti se je zavzel direktor dimnikarskega podjetja za dimnikarje z območja občine pa tudi za odpravo napak in je obrazložil odbornikom kadrovske in druge težave podjetja. Podjetje se namreč spopada s perezim kadrovskim problemom, ki je eden izmed poglavitnih vzrokov takega stanja dimnikarske službe na področju ormoške občine. Tam nimajo dimnikarji ustreznih stanovanj, zato je težko dobiti kvalitetnejši kader. Občinska skupščina se bo zavzela za to, da bo v doglednem času storjeno tudi za dimnikarje vse potrebno. Prav bi bilo odpreti v Ormožu obratno dimnikarsko pisarno. S tem bi bilo omogočeno tudi boljše nadzorstvo nad zaposlenimi in napake bi sproti odpravljali. V danem primeru ne bi imeli dimnikarji opravka z denarjem. S tem bi bile odpravljene vse možnosti neupravičenega zaračunavanja in še kaj.

Jasno pa je, da morajo biti nekateri dimnikarji v bodoče bolj disciplinirani med delovnim časom. To so poudarili tudi ob-

činski odborniki, ki so menili o tem, da nimajo nekateri dimnikarji primernega odnosa do dela in so celo navedli primer, da je eden izmed dimnikarjev mesečno manj v službi kot zahteva osemurni delavnik. Res je, da je težko kontrolirati delo slehernega dimnikarja na tako obsežnem terenu in ugotoviti njegov učinek dela, toda doseči je mogoče večjo disciplino med zaposlitvijo, ki bo znatno vplivala tudi na večjo produktivnost dela. Naporna je dimnikarska služba. Dimnikar je večkrat v nadlego zaradi svojega dela, saj ali oni družini. Ponekod je deležen grenkih besed te ali druge muhaste gospodinje, ki ne pozna dimnikarskih predpisov in ki ne ceni dovolj dimnikarskih uslug.

Globlje je treba razumeti pomen in važnost dimnikarske službe. Ta je zahtevna in odgovorna. Samo dimnikarji so odgovorni za odstranitev napak iz dimnih naprav in za njihovo brezhibno delovanje. Milijonske škode, ki jih letno povzročijo požari zaradi slabih kurilnih naprav, še vedno niso dovoljno svarilo vsem, ki dovolj ne cenijo preventivne dimnikarske službe. Dimnikarska služba je odgovorna za požarno varnost. Zato je napačno in tudi v nasprotju s predpisi o dimnikarski službi onemogočati dimnikarje med delom, da ne morejo zaradi tega ali onega razloga očistiti kurilnih naprav. Taki občani povzročajo dimnikarski službi največ težav. To kaže, da nimajo nekateri občani dovolj razumevanja do dimnikarjev in menijo, da so nepotrební in podobno. Take zasebnike bi bilo potrebno v bodoče natančneje seznaniti s predpisi o dimnikarski službi. Izvleček iz predpisov bi naj razposlalo dimnikarsko podjetje vsem uporabnikom njihovih uslug na območju ormoške občine. S tem bi bilo mnogo doseženo. Koristniki uslug bodo seznanjeni s predpisi in cenami uslug, dimnikarji pa bodo v tesnejših stikih z ljudmi tudi bolj priljubljeni.

Ostane še vprašanje, ali ima dimnikar pravico zaračunavati tudi neopravljene usluge. Te pravice vsekakor nima, saj je današnji način nagrajevanja po učinku dela in ne po zaračunanem času. To je edini pravilni in stimulativni način nagrajevanja, ki povsod še nima primerne oblike in ga je treba še izboljševati.

Pisma uredništvu

Ali je takšno ravnanje pravilno?

Dne 6. julija 1964, sem bil na osemenjevalni postaji na Hajdini. Prosil sem živinozdravnika, naj mi pride osemenit dvoletno telico na dom. Stanujem v Skorbi ob cesti Maribor-Ptuj, tako da ne bi živinozdravnik napravil nikakršnega ovinka na svoji redni poti Hajdina-Slovenja vas.

Zavedam se, da ni njegova dolžnost, da bi se med potjo ustavljal. Ker pa sem bil v takšnem položaju, da nisem mogel s telico z dvorišča, sem bil primoran prositi za to uslugo. Dvorišče je bilo namreč prekopano zaradi gradnje vodovoda. 1,70 m globok jarek je bil prehod samo čez ozko desko, po kateri sem še sam težko hodil, žival pa sploh ne bi mogla prek jarka. Ko sem mu to omenil, je dejal, da ima dela čez glavo, in da imamo ljudje v Skorbi ved-

POZAR V SKRBI

V sredo, ob 10.30 se je vnela na dvorišču hiše v Skorbi 21, last Alojza Limovška, slamnata kopica. Požar sta povzročila domača otroka. Zakurila sta, da bi si spekla koruzo.

V kopici je bilo okoli 6000 kilogramov slame, od tega sta se zgoreli okoli 2 toni, ostalo so rešili ptujski in hajdoški gasilci. Skoda, nastala s požarom cenijo na blizu 70.000 dinarjev. Skoda bi bila gotovo veliko večja, če ne bi prispeli ptujski in hajdoški gasilci v petih minutah po izbruhu požara in ga kmalu pogasili. V bližini slamnate kopice so se nahajale tudi druge kopice, poleg teh pa še veliko gospodarska poslopja.

Kratke iz tednikov sosednih občin

V svoji 14. številki z dne 25. julija 1964, je zabeležilo to lokalno glasilo, da je izšel v poštistev praznika občine Lenart Spominski zbornik družbenih organizacij Cerkvenjaka.

Največ zaslug za izid tega zbornika, ki prinaša veliko zgodovinskih podatkov ter zanimivosti in aktualnosti s fotografijami, ima Ciril Paluc, absolvent ekonomske fakultete, ki zbira takšno gradivo že več let. Imenovani pravi, da je to šele začetek turistične dejavnosti v kraju, ki si bo odslej prizadeval, da obdrži in oživi stare tradicije in običaje; prav v ta namen nameravajo v jeseni organizirati posebno turistično prireditev.

VIJESTI

BOLJŠA PRESKRBA
POTROŠNIKOV

Dvadeset sej varaždinske občinske skupščine je bila zelo plodna, tako po obravnavani tematiki kot po številnih zanimivih diskusijah in dolžini: trajala je polnih sedem ur.

Na dnevnem redu so bile razprave o stanju in problemih potrošniške preskrbe, o poslovanju varaždinske Mestne mlekarne in Kmetijsko-industrijskega kombinata. V zvezi s preskrbo z mesom v Varaždinu so ugotovili, da je v občini Varaždin dovolj živine, da bi lahko preskrbeli ljudi z mesom, da pa rejci prodajo preveč živine drugam, kjer so odkupne cene višje. Posebno Zagreb se ne drži varaždinskih odkupnih cen. Kritizirali so preveliko razliko med odkupno ceno žive teže živine (320 din) in prodajno ceno mesa (800 din), kar kaže na to, da so prodajalci bolje stimulirani, kot rejci živine. Ob ugotovitvi, da podjetje »Vajda« ne zadovoljuje trga z mesnimi izdelki, so predlagali, da bi odprli v Varaždinu mesnice zadrug in zasebnikov.

Podobno je s prodajo sadja in zelenjave. Varaždinska podjetja imajo več prodajal in sadij in zelenjavo v Zagrebu kot v Varaždinu in ne kažejo dovolj interesa za izboljšanje takšnega stanja. Precej kritike je bilo tudi na račun preskrbe s premožem, zaradi česar je med potrošniki veliko pritožb.

Na seji so sklenili, da je treba v čimkrajšem roku najti rešitve in odstraniti težave, vnaprej pa dolgoročno in temeljito reševati probleme potrošniške preskrbe.

MEDIMURJE

STEV. 533 — 5. AVGUSTA

Ta tednik je posvetil obširen članek napovedanim spremembam otroškega dodatka. Pisec članka se je omejil na dve skrajnosti, in sicer, da bi bil dodatek na otroka 3.000 din pri družinah z nižjim osebnim dohodkom in da ga ne bi prejemale družine, ki imajo 100.000 din osebnega dohodka mesečno. To nasprotje pušča odprto vprašanje, kateri otrok je na boljšem, ali otrok družine, ki ima dohodek samo od zaposlenega očeta in še ti niso visoki in prejemajo 3.000 din otroškega dodatka, otrok je doma in ga neguje in vzgaja mati, ali otrok obeh zaposlenih staršev, ki je v vrtcu ali zavetšču, kjer ga negujejo in vzgajajo otroške negovalke in vzgojiteljice in plačujejo starši zanj mesečno 10.000 din, ne prejemajo pa dodatka. Članek se sprašuje, kako doseči namen z dodatkom 3.000 din s pomočjo družini za vsaj minimalno materialno oskrbo otroka, da bi ti otroci dosegli svoje vrstnike, za katere je porabljenih samo za preskrbo v vrtcih 10.000 din mesečno, pri tem pa niso vsteti ostali stroški njihovega vzdrževanja. Članek ostane pri predlogu, da bo potrebno dobro proučiti namen otroškega dodatka z vidika namena družbene pomoči družini, da bi dosegla v skrbi za otroke v naši skupnosti stopnjo, ki zagotavlja hodočnosti zdrav, vesel in srečen rođ. Na drugi strani pa se obrača članek tudi na skupnost, da bi morale biti otroške ustanove doseglive družinam s 3.000 din dodatka za otroke, ki bi tudi rade dale otroke v vrtce da bi bili deležni prednosti teh ustanov.

Z zastavami mladinskih odredov PVV na občinskem praznovanju

Na dan občinskega praznika občine Ptuj, 8. avgusta 1964, je bilo v taboru predvojaške vzgoje v Ptuj praznično razporeženo. Mladince četrte izmene obveznikov predvojaške vzgoje, ki se nahajajo na štirinajstidnevem taborjenju, so formalni dve mladinski enoti. Ti naj v Markovcih pri Ptuju predstavijo zastavi, ki ju je podelila Občinska skupščina občine Ptuj mladinskim odredoma prvoborcev in revolucionarjev »Franca Osopnika« in »Toneta Znidariča«.

Veselo je bilo v Markovcih pogledati mladince, ko so strumno korakali skozi vas do slavnostne tribune pred zadrugnim domom, kjer so bili predstavniki ljudske oblasti, političnih organizacij, gosti in občani. Vsi so navdušeno pozdravili s ploskanjem mlade fante, bodoče vojaške naše JLA.

Mladi fantje so prinesli zastavi v Ptuj v svoj tabor. Tam so jih nestrpno pričakovali tovariši, ki so z vojaškim pozdravom pozdravili zastavi. Popoldne sta bili zastavi v občini, kjer se učijo obvezniki predvojaške vzgoje. Tam so se zvrstili mladinci na častni straži.

Na slovesni proslavi občinskega praznika so bili mladinci podrobneje seznanjeni s pomenom proslavljanja spomina na ustanovitelje Slovenjgorske-Lackove čete in spomina na njen junaški boj 8. avgusta 1942 leta v Mostju. Spomin na vse padle borce, ki so darovali življenje v narodnoosvobodilni vojni in ljudski revoluciji, pa so počastili mladinci z enominutnim molkom. Na proslavi je bil poudarjen pomen zastav mladinskih odredov predvojaške vzgoje in naloge mladince v čuvanju časti in nedotakljivosti prejetih novih zastav.

Mladinci so se na proslavi Občinske skupščine občine Ptuj iskreno zahvalili za veliko zaupanje, priznanje in čast, ki je bila izkazana mladinskim odredoma predvojaške vzgoje s podelitvijo zastav.

V objavi je bilo poudarjeno, da bosta mladinska odreda tudi v bodoče šola mladih ljudi. V njih se bodo šolali mladi fantje, se urili v vojaških veščinah, izpopolnjevali svoje družbeno-politično znanje in širili kulturno obzorje, krepili svoje telesne in umske sposobnosti ter oblikovali lik mladinske socialistične družbe. Mladinci so obljubili občanom občine Ptuj, da se bodo marljivo učili, delali in da bodo vestno izpolnjevali naloge in dolžnosti na predvojaških ta-

borjenjih. Obljubili so tudi, da bodo junaško branili svobodo in neodvisnost socialistične Jugoslavije, pridobitve NOB, ljudske revolucije in socialistične graditve, če bo to kdajkoli potrebno, da bodo vredni imen junakov in revolucionarjev »Franca Osopnika« in »Toneta Znidariča«. Ti imeni sta z zlatimi nitkami vtičani na zastavah obeh mladinskih odredov.

Najnovejši dogodki

(Nadaljevanje s 1. strani)

jajo, naj enkrat rešijo ciprski problem za daljšo obdobje, kajti le tako se bo na otok in v Sredozemlje spet vrnil mir.

V celotni igri namreč ni samo pomembno, kaj boste storili Grčija in Turčija, sicer zaveznika v okviru Atlantskega pakta, temveč tudi to, kako bodo reagirale ZDA in kaj bo storila SZ. Makariosova politika nevezanosti ne ugaja Washingtonu, zato kaže v teh dneh bolj zanimanje za Turčijo. In ko je v svet prodrla novica, da je ciprski parlament za pomoč tudi SZ in se prve pošiljke te pomoči pojavile v ciprskih vodah, so se nad sovjetske ladje spustila ameriška letala ter tako demonstrirala proti tej pomoči. Očitno je manjkalo samo en nepreviden strel iz sovjetskih topov ali iz ameriškega letala, in navidežno »krajevni spor« v Sredozemlju bi se spremenil v velik spopad.

Predsednik Tito je v svoji izjavi direktorju Tanjugu med drugim omenil, da pomenita dve agresivni dejanji, ameriški napad v tonkinškem zalivu na severnovietnamske sile in turški napad na Cipr, dejanji, ki resno ogrožata temelje, na katerih so gradile sile miru svojo mirovno politiko. Oglašile so se sile, ki se niso odrekle hladne vojne in ki se še vedno ogrevajo za pripravo kot edino sredstvo pri reševanju sporov. Te sile očitno ne mislijo na to, da bi utegnile biti v svetovnem spopadu tudi same uničene.

Na to resnico so opozorili tudi drugi vodilni državniki. Seveda bodo opozorila ostala le opozorila, če ne bodo ukrenili prav pripravi, kajti otipljivejšega. V skrajnem primeru naj bi odločneje poslegli Združeni narodi, kajti »mali spopad« hudo diši po novih trenjih med velikimi.

Cesta na ptujski grad asfalirana

Po dolgem čakanju in željah mnogih voznikov-turistov je bila prejšnji teden vendarle as-

falirana cesta, ki vodi na ptujski grad. S tem je dokončno rešen velik problem. Na tej cesti ne bo več prahu, pod kolese se ne bo več valjalo kamenje niti gramoz, kot doslej. Sedaj bodo vozniki motornih vozil zlahka prispeli na grad, le da bodo morali biti previdni pri srečevanju radi ozkega cestišča.

Ureditev ceste nujno narekuje tudi grajski restavraciji, da si uredi prostor za odmetavanje smeti in kuhinjskih odpadkov. Vsakemu obiskovalcu, še posebej pa avtomobilistom pošteno zasmeri, ko izstopijo iz vozil. Za zidom restavracije se širi neznošen smrad, ki prihaja s kupa odpadkov in drugega, kar je odloženo za zidom restavracije. Restavracija in grad muzej imata posestvo za odpadke, vendar so te zunanjo zelo umazane, često polne: smeti ali kuhinjski odpadki štrlijo iz njih, na tem se pase mrčes. Morali bi nabaviti še več posod ter postaviti na kraj, kjer jih ne bi opazili obiskovalci gradn (ne pri vhodih). Nadalje bi bilo potrebno urediti bližnjo ceste in očistiti koprive ter drugo neumestno grmičevje. Sedaj ko je cesta leonrejena, ne kaže zapostavljati druge okolice.

Hmeljarji odhajajo

Ze dalj časa je na podeželju med mladino in tudi pri močnejših soljarjih veliko veselje ter navdušenje, ker gredo obirat hmelj, oziroma gredo na delo v hmeljišča. Letos je to navdušenje še posebno veliko, kajti hmelj je skoraj povsod obilno ohrotil in se obeta lep zaslužek, posebno kdor ima pridne roke. Na vasi je veliko zanimanje za košarice ali kakor pri nas rečejo — korpecje. Pletarji jih morajo naglo plesti. Biti morajo svojevrstni, zlasti veliki, da gre vanje precej nabirka-hmelja. Prav letos so cene hmelja zelo visoke, zato je tudi res lepa prilika za izreden zaslužek. Zato vidimo na vlakih in na avtobusih soljarje, fante in dekleta, prvenstveno taka, ki še niso v službi, pa stare ženske in moške, ki se prav tako pridružijo obiralkam. Zaradi tega pa bo tudi bolj živahno in prijetno v hmeljiščih, kajti obiralki se lahko poleg dela svojih hitrih prestop pogovarjajo, pojejo in se šalijo. Pravijo namreč, da več veljata dobra volja in razpoloženje kot pa merica hmelja na dan. Temu bi lahko resnično verovali, kajti kdo bi od ranega jutra do pozne noči vzdržal v dolgočasju in samo ob pomisli, da bo čim več nabral in zaslužil. Letos je samo še vprašanje, kakšno bo vreme, kajti ob slabem ali v deževnem vremenu je nerodno delati, pa tudi za hmelj ni dobro. Iz mest ne gre nabirat hmelj mnogo mladine, oziroma otrok. Tudi v mestu živijo nekateri v nič kaj preveč rožnatih prilikah. Starši morajo odšteti v začetku šolske sezone lepe vsote za šolske potrebščine in za drugo. Mladina iz Celja, oziroma iz Savinjske doline gleda drugače na trgiranje hmelja kot drugod. Celotni študenti iz visokih šol odidejo v hmeljišča, to jim je celo v razvedrilo. Obiralec želijo domači mnogo uspeha in čim boljši zaslužek.

Bezjak Jože

NAPOVED VREMENA IN LUNINE SPREMEMBE

OD 16. DO 23. AVGUSTA 1964

Prvi krajec bo v soboto, 15. avgusta, ob 4.20.

Napoved: v sredo, 19. avgusta, možno neurje. Za ves ostali čas v tednu predvideno lepo vreme. Ni pa izključeno, da bo tudi takrat kakšen dan nastopilo v nedeljo, 23. ali v ponedeljskega vremena pa bo nastopilo v nedeljo 23. ali v ponedeljek, 24. avgusta. Temperatura bo nihala v intervalu 15 do 20 stopinj C.

NENADNA SMRT OTROKA

Pred kratkim se je zadušila v Koracičah št. 77, pri Ormožu 5 mesecev stara Jožica Ormož. Njena mati jo je dala spat ter odšla na pašo.

Ko se je vrnila, jo je hotela okopati, pa jo je našla mrtvo. Deklica se je obrnila na lice in se je pri tem zadušila. D. R.

Ljubinice ni več

Pri članku »Ljubinice ni več«, je bil v prejšnji številki našega lista spuščen zadnji del teksta, kar objavljamo danes.

Leta 1945 je odšla Ljubinica na Pohorje, kjer je doživela s pohorski partizani dan osvoboditve. Iz pohorskih gozdov je z borci NOV odšla v Maribor, na praznik zmage, in tam ostala tudi v službi, dokler je niso poslali v Radgono, odkoder je odšla v Ljubljano na sekretariat za notranjo upravo. Zadnje leto se je premestila na ljudsko skupščino SRS. V Ljubljani je delala skoro 18 let. V nedeljo, 7. junija, je bila še doma na Hajdini pri mami, katero je zelo ljubila. V četrtek je ni bilo več, zaspala je za vedno.

Skoro ne moremo verjeti, da Ljubinice ni več, drobne deklice, košatih las in modrih oči, živahne in vesele, kakor se je spominjajo partizani, in tako samostojne, odločne in delavne ter plemenite srca, kakor so tisti, ki so globoko prežeti z idejo socializma.

Ljubinica bi nam morala še veliko povedati iz partizanskih časov. Ker je ni bilo v Ptuj, nismo izpolnili te svoje želje, ki jo je za vedno prekrizala njena tragična smrt.

Naj živi spomin na partizanko Ljubinico! Kraljeva organizacija ZB NOV v Kidričevem pa se naj spomni nanjo, tako, da preimenuje po njej eno izmed ulic v bližini njenega doma »Ljubinice pot« ali ulica bo tako vedno spominjala na čisto in plemenito srce drage partizanke!

Viak povozil sedemletno deklico

Pred kratkim se je pripetila v Pušencih huda prometna nesreča, ko je povozil do smrti osební viak 7-letno deklico. Na deklico je tega dne pazil njen brat Anton, starši pa so delali na njivi. Brat je medtem zaspal, deklica pa je odšla iz stanovanja skozi okno na železniško postajo Pušenci, ki je oddaljena približno 300 metrov od njenega doma. Medtem, ko je hotela prečkati nezavarovani železniški prelaz, jo je povozil viak. Deklica je bila gluha-nema in duševno bolna, zato ni slišala prihajajočega vlaka, ki ji je zlomil hrbtnico, tilnik in zmečkal desno roko v zapetju. Strojevodja in kurjač nesreče nista opazila.

D. R.

49. svetovni esperantski kongres

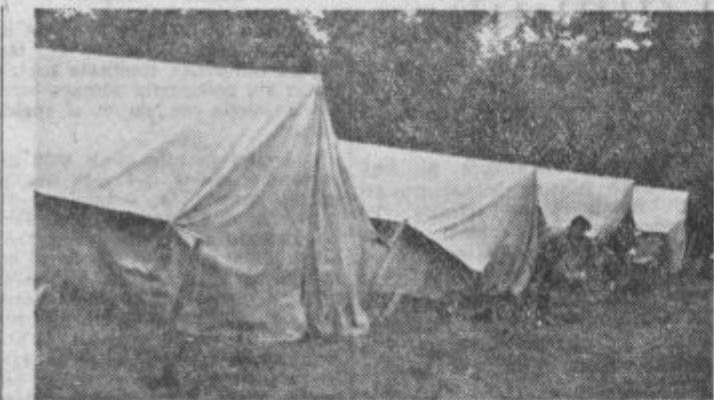
Tega kongresa, ki je bil od 1. do 8. avgusta v Den Haagu (Nizozemska) se je udeležil tudi delegat iz Ptujja Jože Domanjko, ki pravi:

»Na tem kongresu, ki je bil pod pokroviteljstvom kraljice Julijane, se je zbralo 2.500 esperantistov iz 45 držav z vseh kontinentov. Na predvečer so se zbirali esperantisti v »akceptacijah«, naslednji dan pa je bila svečana otvoritev kongresa v Kurhausu (Scheweningen) ob obali Severnega morja.

Kongres je pozdravilo razen ministra za prosveto holandske vlade še 11 predstavnikov vlad raznih dežel in številni zastopniki esperantskih zvez z vsega sveta. Slavnostni govor je imel prof. dr. I. Lapenna.

Sočasno je zborovalo v Haagu 67 otrok, pripadajočih 15 narodom. Posebej je bil tudi 34. mednarodni kongres slepih esperantistov.

Naslednje dni se je v posa-

Sotori tabornikov na Otoku

80 tabornikov na Otoku pri Veliki Nedelji

Prejšnjo soboto, 1. 8. 1964, nekaj po 13. uri sva jo mahnila s prijateljem iz Velike Nedelje po približno 2500 metrov dolgi in tu ter tam ostro zaviti poljski cesti na Otok. Ta lep in za turiste privlačen kraj je sprejel precej gostov. Več sto metrov je oddaljen od najbližje vasi, zato je tam možnost preživeti dopust v tišini, ob prijetnem razpoloženju prijateljev, sorodnikov, znancev, v krogu svoje družine. Na Otoku je Pesnica na nekaj mestih razširila svojo strugo in s tem naredila nekaj lepih naravnih kopališč. Stroški prehrane so znatno nižji kot dnevni penzion na morju.

Cesta, ki vodi na Otok, je široka, da se lahko izogneta brez nevarnosti dva osebna avtomobila, zato jo bo treba s časom razširiti, na popravljene mostu čez Pesnico zgraditi ograjo za varnost pešcev. Otok, ki je bil pred leti poln dreves, je pričela lani krčiti Kmetijska zadruga Ormož in s tem spreminjati manj pridobitna področja v obdelovalne površine. Letos in v naslednjih letih bo izkrcila 280 hektarjev in površine usposobila za kmetijstvo. Na novo pridobljene površine so precej bogate na humusu, saj ga je leta in leta naplavljal Pesnica in po vsakem večjem nalivu tudi Drava.

V Otoku so pričeli razvijati turizem lovci. Ti imajo zgrajeno lovsko kočjo in vsako leto prire-

jajo prijetne ter po svoje zanimive zabave. Na njih ne manjka lovskih šal, streljanje na glinaste golobe in tudi zmiraj postreženo goste z raznimi lovskimi specialitetami. Pri Veliki Nedelji je bil sedež križniškega reda, zato sega zgodovina lovskega turizma precej daleč v preteklost. Za takrat je bil Otok znan kot kraj razvedrila. Tja so radi zahajali že takrat na oddihe. Precej gozdnih in obdelovalnih površin je bilo v posesti Križniškega reda.

Pustimo zgodovino Velike Nedelje ob strani in si oglejmo 80 tabornikov, kako teče njihovo življenje in kako se počuti mladina med taborenjem. Na zalost jih v času obiska nisva našla v šotorih. Minilo je čez 30 minut po kosilu in taborniki so odšli na kopanje k brvi, ki je 1500 metrov oddaljena od bivaljšca. Na klopi ob jedilnici je zaspal interdant, kuharici pa sta hiteeli pomivati posodo. Okrog 15 šotorov, ki so oddaljeni približno 20 metrov od lovske kočje, se je v popoldnevi sprejel dežurni, ki je kazal na šotore. Čez nekaj minut potem sta si s Stankom napovedala dvoboj v namiznem tenisu. Na desni strani pred kočjo stoji košato drevo, pod njim je postavljena miza s klopi in na njih so sedeli trije priletnejši možakarji in se kratkočasili s kartanjem. Bil je precej glasni in zdaj in zdaj je bilo mogoče slišati: »slabe karte dobim«. Se predno smo za čeli razgovor, naju je prijazna kuharica Minika postregla s okusno pripravljeno in obilnim kosilom. Goveja juha, pražen krompir, fižol v stročju v omaki in dva kosa govedine. Pri nas se mora vse pojesti in dobiti še lahko več, je nadaljevala kuharica, ki je imela nekoliko privlačen bel in čist predpasnik. Tako sva okrepčala in se s pivom, ki ga imajo v tekoči vodi, nekoliko ohladila. Razen tega so imeli v naravnem hladilniku tudi nekatere brezalkoholne pijače in pravo jeruzalemsko kapljico.

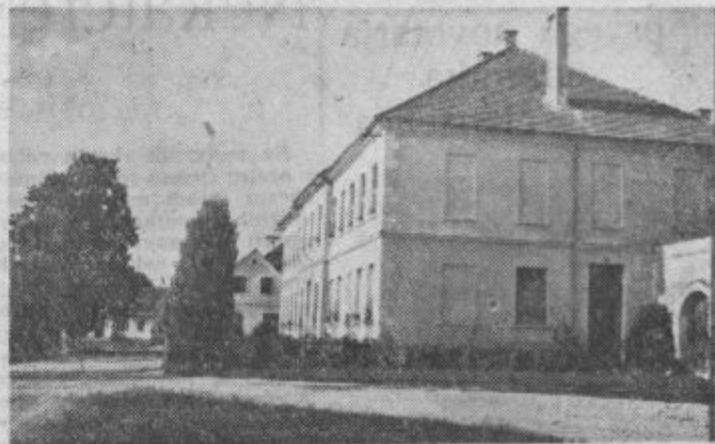
Taborenje je trajalo 14 dni in čas taborenja je bil za mladino zelo dragocen. Bilo ga je treba izkoristiti za kopanje, fizikulturo, razvedrilo in izlete. Vstajanje je bilo ob 6.30, nato pa fizikultura, ki jo je vodil dežurni. Nato je bilo umivanje in ob pol osmi uri za jtrk, pol ure pozneje so dvignili zastavo. Ob lepem vremenu se je šla mladina kopat, v deževju pa je pod šotori prebirala knjige, časopise in podobno. Po kosilu

jih je kopanje osvežilo. Vsak dan ob 19. uri so spustili zastavo. Hrana je bila okusna, izdatna in dobro pripravljena. Celotna organizacija taborenja je uspela in lahko računajo za prihodnje leto, da se bo število tabornikov povečalo.

Tudi rokometna ekipa TVD »Partizana« iz Ormoža je izkoristila ta kratki čas taborenja. V lepem vremenu je vsak dan trenirala rokomet in sicer pod vodstvom celjskega trenerja.

Tako je teklo življenje mladih tabornikov v Otoku. Tu so se naučili mnogo koristnega in privadili skupnemu življenju.

R. D.

Osnovna šola v Markovecih

Uspešno delo šole bratov Štrafela

V markovskem okolišu deluje šola bratov Štrafela že 154 let. Težki so bili pogoji, v katerih je nastala in začela delati. Iz kronike je razvidno, da je bilo za to vloženo izredno mnogo truda in požrtvovalnosti prebivalstva in učiteljev prejšnjih rodov. Prva in druga svetovna vojna sta zapustili težke posledice in težko je najti besede, zahvale našemu ljudstvu, ki je v najtežjih dneh zmagalo.

Naše šola je vzgojila mnoge domoljube, ki so z naprednimi mislimi in dejanji veliko pomagali slovenskemu narodu. Iz te šole so tudi mnogi borci NOV, od katerih so mnogi žrtvovali svoja mlada življenja za pravičnejšo in lepšo družbeno ureditev. Po ju-

naških bratov Štrafela nosi šola tudi svoje ime.

Danes je šola popolna osemletka. Uspehi so dobri kljub temu, da šola nima dovolj učnih moči niti prostorov.

Vsako leto odhajajo iz šole mladi ljudje, ki vstopajo v življenje, v produkcijo in v razne službe. Učenci, ki odhajajo v višje šole, brez izjeme, skoraj vsi dobro napredujejo.

Prebivalci v našem šolskem okolišu kažejo vse razumevanje za potrebe šole. Na njej že več let deluje šolska kuhinja, za njo zbore prebivalci vsako leto veliko poljskih pridelkov. Ob vsaki priliki so ljudje pripravljeni pomagati.

Pohvalno je tudi razumevanje Občinske skupščine Ptuj, ki skrbi

za dobro delovanje šole in za prosvetne delavce.

V teh dneh bo končan devetstanovanjski blok za uslužbence šole. Predvsem gre zahvala židovskemu skupščini Stropnik Lojzki, pri kateri najdemo vedno podporo za vse potrebe šole in kraja.

č. g.

Zaradi prevelike hitrosti z avtomobilom v breg

Dne 26. 7. t. l. ob 16.30 se je zaletel pri Veliki Nedelji osebni avtomobil MB 53-22, ki ga je upravljal Boris Pelko, na desno stran cestišča v breg. Do nesreče je prišlo zaradi tega, ker voznik ni vskladi hitrosti s sposobnostjo cestišča.

D. R.

Naše zdravje

Dr. Vinko Brenčič, specialist, če ljustni ortoped

O raku v ustih in na obrazu

Ko pa se je rak razrastlel po vsem ustnem dnu, je jezik že povsem negibljiv; požiranje in govorenje sta skrajno otežkočena, bolnik ne odgovarja več rad na vprašanja in odklanja hrano, dokler ne pride do popolne izčrpanosti. Takšen rak navadno ni več za operacijo, ampak samo še za obzavejanje. Če po dveh letih po ozdravljenju ne pride do ponovitve, potem obstoja resno upanje za ozdravitev.

Rak čeljustne kosti je bolj pogost v spodnji kakovosti v zgornji čeljusti. Pogosto se razvije ob v kosti zaozostalih zobeh ali pa iz dlesni. Pojavlja se v obliki bradavice iz katerih molijo močno majavi zobje. Na vrhu korenine takega izdrtga ali izpadle zoba opazimo ostanek rakastega tkiva, ki ga kaj lahko zamenjamo z »granulomom«. Takšen rak pa se lahko začne tudi zahrbtno kot vnetje kosti v predelu kočnikov. Pri tem pride naenkrat do zobobola, ob zobu se gnoj, sosednji zobje se majoje. Ko doseže rak glavni živec spodnje čeljusti, povzroči močne bolečine in mravljinice, kaj kmalu pa popolnoma neobčutljivost spodnje ustnice in brade.

Če se takšen rak še naprej razrašča, pride do samohotnega preloma kosti, ko pa je že večji, pa ga lahko otipamo pod kožo obraza. Ta rak je bolj redek, upanje na ozdravljenje pa je pri njem kaj slabo.

Rak zgornje čeljusti in čeljustne votline navadno nastane zaradi stalnega vnetja sluznice čeljustne votline. Od tod se širi rak v lice, na nebo, v očesno duplino, pri čemer pride do dvojnega vida in izbuljenja očesa, ter v okolne organe. Takšen bolnik ima bolečine v zgornji čeljusti, glavobol ter krvavkast izcedek iz nosnice, kmalu pride še do majavosti zgornjih ličnikov in kočnikov. Zdravljenje tega raka obstaja v izrezu celotne zgornje čeljusti in izdelavi posebne proteze, ki mora nadomestiti bolniku odstranjene dele čeljusti, preprečiti mora upad lica, služiti mora pri govoru in v njej mora biti napravljeno čim bolj naravno umetno zobovje.

Rak na obrazu nastane najraje pri ljudeh, ki so veliko izpostavljeni vremenskim neprivetostim, npr. soncu, mrazu, vetru in vročini, posebno pri mornarjih, poljedelcih in delavcih na prostem. Kožni rak obraza pa kaj rad nastane tudi na brazgotinah, po opeklinah, po raznih kožnih boleznih npr. po kožni tuberkulozi. Takšen rak raste počasi in ploskovno ter več let, v sredini pa razpada v obliki razjede. Posebno sumljivo so na obrazu vse spremembe, ki hitro ne izginejo, a obenem ne povzročajo nobenih težav, npr. majhne zatrdline kože, ki so v sredini pokrite s krasto ki ne odpade v nekaj dneh. Če tako krasto odstranimo, postane dno mokro in

krvaveče, kmalu pa se naredi nova krasta. Takšne spremembe na obrazu nastanejo predvsem tam, kjer je pomanjkanje kožnega barvila, ki ščiti kožo. Kadar pride na obrazu do nenadnega nastanka neke tvorbe, kadar začne kakšna bradavica hitro razpadati, postaja trša, se pokrije s krasto, če je koža lusknasta in so bezgavke povečane, smo že upravičeni sumiti na rak. Ker pa pride pri operaciji raka na obrazu do nakaz in manjkov tkiva, popravimo takšne predele s prenosom kože z drugih delov telesa z obraznimi protezami in podobnim. S pomočjo obraznih protez pomagamo bolniku, da dobi ponovno občutek polnovrednosti, ter da v družbi ne vzbuja pomilovanja, ali pa celo odvratnosti; taki bolniki so duševno izredno občutljivi.

Pri vseh sumljivih spremembah v ustni votlini moramo takoj pomisliti na raka, kajti ravno za rakave spremembe je zelo važna zgodnja ugotovitev. Glede profilaktičnih mer, ki bi lahko preprečile in nas obvarovale pred rakom v ustih in na obrazu, lahko na koncu rečemo le to, da lahko vsako stalno draženje tkiva povzroči raka. Zato se ga moramo na vsak način izogibati. Smoter našega dela torej je, poučiti ljudi, da je rak v začetnem stanju še ozdravljiv in da se lahko raku pogosto tudi izognemo.

PARTIZANSKI KOLEDAR našega okoliša

NOVE ARETACIJE AVGUSTA 1941

Se vedno ni jasno, kdo je obstrelil Franca Toplaka, študenta agronomije iz Mostja, ko sta se odpeljala z dr. Spindlerjem z avtom na Hajdino, v zadnjih dnevih avgusta. Frančev bratov, Janža Toplak se spominja, da je prišel proti koncu avgusta, okoli petindvajsetega, proti večeru, dr. Spindler iz Luršine z avtom pred domačo hišo v Mostju in poklical brata Franca. Odpeljala sta se in vrnila ponoči. Drugo jutro je zvedel, da je bil Franc ranjen pri nekem napadu na Hajdino. Noga v gležnju, kjer ga je zadel strel, je zelo krvavela in dr. Spindler je prišel že zjutraj, da mu je dal nogo v mavce, kajti ponoči mu jo je le močno obvezal.

Zaradi mavčne obloge na nogi Franc ni mogel pobegniti, ko so čez nekaj dni, to je 30. avgusta 1941, prišli ponj gestapovci iz Ptujja. Z 27. avgusta so Nemci aretirali diaka Aloiza Zornana iz Sakušaka pri Luršinih, ki je tistega dne napolnil pri dr. Spindlerju nahrbtnik in ga odpeljal v Maribor na javko. Aretirali so ga na poti. Gestapovci so prišli po Toplaka dopoldan. Njegov avto so ustavili pred hišo in prišli v

hišo, kjer so domače začeli spraševati, kje je Toplak. Domači so povedali, da je na travniku. Mislili so namreč, da iščejo Nemci gospodarja Janža. Z avtom so se odpeljali na travnik in seveda ugotovili, da niso našli pravga. Franc je bil v drevesnici za hišo, skupaj s prijateljem študentom Ivanom Sokom. Ko sta zagledala Nemce, je Sok bežal v gozd za hišo in pobegnil na Hrvaško, Franca pa so prijeli.

Iste dne kakor Franca Toplaka, so gestapovci odpeljali tudi dr. Metoda Spindlerja iz Luršine. Oba sta vpisana v indeksu ptujskih zaporov, Franc Toplak pod številko 338, dr. Metoda Spindler pa pod številko 339. Tedaj je okupator pripeljal v ptujске zapore tudi Vlada Saterja, ki je vpisan pod številko 336. Baje je bil povezan s pohorski partizani, vendar o njegovem delovanju ne vemo nobenih podrobnosti. Pred vojno je bil davčni uradnik v Ptujju. Morda ve o tem kaj več kdo izmed bralcev tega članka. Vselej bomo, če nam bo poslal svojo dopolnitev!

AVGUSTA 1941 PADE PRVI PTUJSKI TALEC
Zjutraj 10. avgusta 1941 so

Nemci ustrelili šest talcev v gozdu ob cesti Miklavž-Dobrovlje na Dravskem polju. To so bili prvi talci, ustreljeni na področju mariborskega okraja. Med njimi je bil trgovski pomočnik Jože Tršek, zaposlen v Senčarjevi trgovini na Slovenskem trgu v Ptujju. V tej hiši je Jože Tršek pred svojo aretacijo tudi stanoval skupaj z vajenci pri Senčarju.

Jože je bil že pred prihodom okupatorja v slovenskih vrstah. Takoj po prihodu Nemcev v Ptuj, aprila 1941, je po navodilu Komunistične partije zbral orožje za upor proti okupatorju. Zelo malo nam je znana o njegovem tajnem delu za svobodo. Tovarišica Langusova iz Ptujja nam je povedala, da je skrival puške kar na podstrešju Senčarjeve hiše na Slovenskem trgu 11. Skupaj s trgovskim pomočnikom Langusom sta orožje zaradi varnosti menda že junija odpeljala v Ljudski vrt in ga tam zakopala. Langusovo družino je okupator prijel 6. julija 1941 in jo nato transportiral na Hrvaško. Okupator je prijel tudi Jožeta Trška in ga zaprl v ptujске zapore, kjer so ga Nemci zapisali v indeks pod številko 203; pod

številko 203 je zapisan Edi Hojnik s Hajdine. Iz ptujskih zaporov so Trška prepeljali v mariborske, od koder je moral komaj dvajset let star v smrt. Pokopali so ga skupaj s tovariši na kraju streljanja. Po osvoboditvi so talce prekopali v skupno grobnico sredi vasi Dobrovlje.

Jože Tršek je bil doma v Trbovljah. Ze od doma je bil prežet z revolucionarno idejo, ki jo je dalje razvijal v krogu naprednih mladincev v Ptujju. Za idejo bratstva med narodi, za svobodo naroda je tudi padel — prvi izmed ptujskih slovencev, sploh prvi ptujski talec med nemško fašistično okupacijo. Ko se v partizanskem koledarju spominjamo prve žrtve za svobodo iz Ptujja, želimo, da bi na pogumnega Trška ne pozabili! Da bi z njegovim imenom imenovali kak mladinski odred ali delovno brigado, ali pa trgovsko podjetje, saj se je izobrazil za delo v trgovini.

SESTANEK OF V CERKVICI

Avgusta 1941 so se v cerkvi nad Zavrcem zbrali Lackov prijatelji Janez Zelenko s Kicarja, Stanko Borovnišek, bivši jugoslovanski oficir iz Zavrča, Peter Kurež in Mirko Križaj, uradnik iz Ptujja in še štirje moške iz završke okolice. Na sestanku je Zelenko pripeljal tudi Lacka, ki je zbranim pojasnjeval o propagiranju Osvobodilne fronte, o raznašanju tiska OF zaneslji

vim ljudem, o zbiranju orožja in potrebščin za partizane.

Ta mesec je zadel Osvobodilno fronto v Zavrcu huda izguba. Okupator je namreč zaletel Petra Kureža, doma iz Mokanjca, ki je bil živel po poroki na ženinem domu v Zavrcu. Kureža so leta 1934 izključili iz ptujске gimnazije zaradi komunizma.

Kurež je že maja začel pojasnjevati svojim dobrim znancem pomen Osvobodilne fronte. Ze kmalu je sestavil odbor OF, v katerem so bili poleg njega še Franc Simonič iz Hravstova, Stanko Borovnišek iz Zavrča, Peter Kuntič iz Duhreva in Karl Volkmaier, šolski upravitelj v Zavrcu. Po Kureževi aretaciji je ostala završka skupina upornikov proti okupatorju brez zvez z organizacijo OF, šele spomladi leta 1942 se je Simonič povezal z bratom Stefanom, ki je delal v OF na Gorenjskem. Kureža je okupator iz ptujskih zaporov, kjer je vpisan v knjigo pod številko 353, poslal v taborišče. V osvobodeno domovino se ni vrnil; njegovo truplo je zorelo 7. februarja 1942 v krematoriju Oswiecima.

BOJ ZA SVOBODO AVGUSTA 1942

Slovenjgoriška partizanska skupina je imela v začetku avgusta 1942 za seboj že bogato zgodovino, čeprav se je rodila šele aprila 1942, ob obletnici na-

pada Hitlerjeve Nemčije na našo domovino. Koliko zanesljivih podatkov so partizani imeli pri zavednih Slovencih, kamor so prihajali, kakor domov — na Vičavo k Olgi Meglič, ki jih je nekajkrat prepeljala v temnih nočeh čez Dravo na desni breg reke, pri Anici Kaučevič v Volkmerjevi ulici v Ptujju, mladi okrožni sekretarki SKOJ, v Stukih pri Hrenčevih, Svrnjakovih, pri Zelenkovih, Svrnjakovih, Fuhsiovih in Cehovih, v Mostju pri Toplakovih, v Gradiščaku pri Čuševi zidnici, v Dolici pri Rajšpovih, v Trnovski vasi pri Tomažu Zeleniku, v Placarju pri Frasovih, v Strmcu pri Kocmutovih, v Svetincih pri Fričevih, v Trnovskem vrhu pri Slodnjakovih in Frasovih, v Drbetincih pri Prevdičevih, Jurancičevih, v Drstelji pri Graberjevih in Polančevih, v Zg. Velovlaku pri Simončičevih, v Skofcih pri Frasovih, v Levanjevcih pri Čuševih in še drugih. Nekatere postojanke so zaradi izdajalcev že padle, o čemer smo že pisali.

Okupator je tako prizadejal veliko gorja družinam, ki v se mu upale upreti. Svoice ustreljenih v juniju in juliju je poslal v taborišča, le redki so se iz ptujskih zaporov vrnili nazaj v domove.

(Dalje prihodnjič!)

V. R.

Nepogrešljiva skrinjica

Včasih običnem tudi otročne kraje naše občine: male vasice med haloškimi hribi ali skrita naselja v Slovenskih gorah. V teh naseljih je vsaj na zunanjo vse tako kakor pred 50 ali 60 leti. Hiše in hišice so lesene in z ilovico ometane, strehe slamnate in še dimniki so ponekod leseni. Tudi tla v teh kočah so ilovnata. V hišah stoji lončena peč in pohištvo je staro, skromno. Če pogledaš tako kočico iz primerne razdalje, se ti okoli prijetno spočije, saj je koča lepo pobeljena, okrog podstenja pa je barvast pas z rožicami. Pa tudi notranjostina je navadno lična in snažna. Za etnografa ali folklorista bi bilo zanimivo obiskati te kočice. Morda bi našel v njih še nabožne slike, slikane na steklo, na podstrešju star kolovrat ali kako drugo starinsko orodje.

šali. Danes imamo pač radio. Kje pa zmoremo mali posestniki naročnino za dnevnik. Kvečjemu za ptujski »Tednik«. Radijska naročnina je 320 din, to še nekako gre. Razež tega nam je radio svetovalec pri kmetijskem delu: kdaj in kako naj skropimo vinograd ali sadno drevje, kako naj zatiramo škodljivce in tako naprej. Radio nam pove vreme, čeprav se včasih zmoti. Večkrat na dan nam pove uro. Ne, tiste sodobne muzike in raznih modernih popevk pa mi starejši ne poslušamo radi. To je bolj za mladino.

»Da, novi čas nam je prinesel mnogo novega,« pravi gospodar, »na pr. elektrifikacijo, ki sega v najmanjšo vas. Imamo luč in tudi gospodinske in gospodarske stroje si nabavi, kdor več zasluži. To so pač predvsem tisti, ki hodijo na delo v Kidričevo, Maj-

uresničeno šele v prihodnjih letih.

»Ostanke še malo,« me utesavlja gospodar, ko vidi, da se odpravljam, »bom prinesel ročnico jabolčnika, potem pa bomo še katero rekli.«

Ob kupcu jabolčnika in kosu dobrega domačega kruha smo se pomenili še to in ono. Gospodinja je spet »navrla« radio, ki ga

je bila med pogovorom ustavila. »Veste,« je rekla, »ta skrinjica je nepogrešljiva. Kaj bi bilo, če bi se tega ne bilo. Ob njej pozabimo marsikako nevoljo, ki pritiska stare ljudi. Ona nas spodbuja, da upamo na najboljše tudi mi stari. Saj je že zdaj boljše, tega ne zanikam, pa bo še boljše, ali ne? Na zdravje!«

V. Klemenčič

Ptuj moremo s polno pravico imenovati mesto muzejev. Bogati etnografski oddelki pokrajinskega muzeja je skušal svoje zbirke dalj časa obogatiti še z muzejem na prostem, ki bi prikazal vsaj nekaj značilnih tipov hiš in drugih poslopj ljudskega stavbarstva, značilnih za naše območje. To je tembolj potrebno, ker izgubljajo ti spomeniki po deželi bolj in bolj ob modernizaciji vasi, najlepši in najznačilnejši med

njimi pa sami po sebi niso toliko močni in dostopni, da bi jih mogli ohraniti v pokrajini, tam, kjer

kot del muzejske zbirke med turistične privlačnosti mesta in jih končno očuvati zanamcem kot žive priče korakov človeškega razvoja v zgodovini.

Letos so bile možnosti za postavitev prvih stavbnih objektov za tak muzej na prostem: dveh mlinov na veter, včasih značilnosti pokrajine, danes samo zanimivih ostankov, ki so trohneli in že dolgo niso služili več svojemu namenu. Čas je priganjal, zato je muzej postavil oba mlina na veter na pobočje grajskega griča, ki še parkovno ni dokončno urejeno. Ob dokončni ureditvi in velikopoteznejšem urejanju muzeja na prostem bosta mlina gotovo dobila drugo, ustrežnejšo lokacijo.

predmetov na grajskem pobočju. Dokončno pa prenašajo v teh dneh na ploščad pred grajsko žitnico velik vodnjak na nožni pogon, ki je napajal nekoč z vodo zunanje dvorišče na Vurbergu. Ko je prevzel muzej skrb za rešitev obeh vodnjakov na razrušenem Vurbergu, so postavili vodnjak ob severno steno nekdanjega dominikanskega samostana, stavbe na Muzejskem trgu. Ta lokacija ni bila posebno posrečena, ker je vodnjak izrazilo grajski vodnjak, a tedaj ni bilo boljše možnosti. Ob obnovi fasade omenjene stavbe pa je postala predstavitev vodnjaka nujna, dež z vodnjakove strehe namreč močno uničuje omet stavbe. Tako je določila potem večlanska komisija, ki je upoštevala prvotni namen vodnjaka, njegovo prvotno okolje in dokončno ureditev grajskega pobočja, vodnjaku mesto na ploščadi pred žitnico.

V nekaj dneh bo delo končano in stari vodnjak bo naprej na vidnejšem mestu molče učil mladočlove o preteklih časih.

I. M. C.

Muzej na prostem

so stali prvotno. Te spomenike je treba prenesti v bližino muzeja, jih tam vzdrževati, jih vključiti

do tedaj, verjetno več let, pa bosta opravičala svojo prosvetno nalogo muzejskih razstavnih

Srečno pot "Postržek"

V nedeljo, 2. avgusta 1964, popoldne se je videlo, da je uspelo »Večera«, dnevniku tega dela Slovenije, vzbuditi tudi med ptujskim in okoliškim prebivalstvom zanimanje za svojo akcijo s »POSTRŽKOMA«, zadnjim splavom, ki je tega dne odplul po Dravi proti Beogradu. Mnogo ljudstva se je kljub slabemu vremenu zbralo na obrežju Drave, da bi se pozdravilo s splavarji »POSTRŽKA«, z novinarjem »Večera« in z nagradjenko Ingo, ko bi jih na splavu prineslo po Dravi mimo njih. Prav gotovo je to storilo v predelu ptujske občine, sem dol od Slovenje vasi do Borla nad 3.000 prebivalcev, mladine in odraslih, ki so prihajali k Dravi z avtomobili, motorji, kolesi in peš.

Završalo je med čakajočimi na novem betonskem mostu čez Dravo in na obeh obrežjih, ko se je okrog 15. ure pojavil izpod Vičave »Postržek« s splavarji, in z novinarjem »Večera«, z Viteki in z nagradjenko Ingo. Iz sredine Drave se je čulo na obrežju igranje Vitekov, videlo mahanje splavarjev in vzlikanje z obrežja »Srečno«. Težek leseni tovor (130 kub. metrov) je hitro nosila Drava in kmalu so bili na pristanu Vodne skupnosti za Dravo, kjer so privežali. Naenkrat so imeli pred seboj ogromno gledalcev, s katerimi so se pozdravili. Dodelali so se med seboj, da se bodo zadržali le kratke čas in da bodo nadaljevali brez Vitekov, ki se morajo vrniti v Maribor. Tako je tudi bilo. Kmalu so se znašli zopet vsi na splavu, malo razočarani, da so bili sami s publiko, namesto da bi jim kdo v imenu navzočih izrekel dobrodoščilo in srečno popotnico ali da bi jim izročil kakšno steklenico pristnega Haložana na pet, kot vzorec za Beograd ali za gasitev žele. Navdušen sprejem, ki so ga bili deležni v Mariboru, in ves cerimonijal jim bo ostal v spominu, so dejali.

»Odežja« je bilo povelje in dolga vrva je bila kmalu zopet zvitna na splavu, ki ga je začela počasi nositi Drava proti birom in dalje proti Zabovcem. Mnogi so z obrežja zamahali v pozdrav, za srečno pot in s splava so jim vsi odzdravljali.

Povsod ob Dravi so stali gručeni ljudi, odraslih in mladine, žensk in moških, ki so čakali zadnji splav. Starejši so se pomenkovali o časih, ko je plulo toč mimo po 5 do 10 splavov, ki so srečno splavarji mimo mostnic ptujskega lesenega mostu. Vedno ni bilo tako. Včasih, po nesreči na mostu je priplaval v presledkih samo les iz splava. Mlado in staro se je podalo na lov za lesom, ki ga

Z obrežja ni bilo mogoče videti resnih pa tudi nasmejanih obrazov splavarjev zadnjega splava, Jarca Maksa, Franca in Simona Krenčnika, Vilija Dugnika, Ludvika Repoluska, Ivana Pokrznika in Bertila Kositarja, novinarjev »Večera« Marina in Škofiča ter nagradjenke Inge Serbelj. Vsi skupaj prijetni ljudje, vsak po svoje zaposlen, različno stari, vendar dobro razpoloženi in duhoviti. Novinar Marin je bil že ves čas akcije z njimi. Vsaka njihova beseda mu je bila draga, saj je našel v njej nekaj, kar si je rad zapisal in to tudi pridno uporabljal v »Večera«. Dobro se mu je posrečilo predstaviti javnosti splavarje, ljudi s Pohorja,

splavu. Blizu Drave, je splav močno pobrusil plitvino, da je kar zagrmelo, ni pa se ustavil. S hriba so se slišali vzkliki. Borl se je bližal. Dobro četrt urne plovbe od Ptuja do Borla.

Na Boriskem mostu je čakalo mnogo ljudi, enako na haloškem obrežju. Nikdo ni ni opazil za skrbjenosti ravnača Jarca Maksa in ostalih zaradi ozkih razdalj med mostnicami. Vsi so mirno ostali naslonjeni na ograjo mostu, ko je izpod njih brezhibno zdrknil splav. »Sreča, dobro je šlo. Samo pol metra prostora na vsako stran!«

Pred pristanom pod gradom pa se je zataknilo. Splav je nasel na bir. Posadka je vse storila in končno rešila in nato privezala splav za močan topol pod borliskim gradom.

Do sem sem jih spremljal iz Ptuja in se jim zahvalil za gostoljubnost ter sem jim želel srečno pot.

V restavraciji v borliskem gradu so hitro posedli za svojimi sestavljenimi mizami po manjši nevolji, da sprva niso vedeli, kam naj sedejo, ker ni bilo za nje nič pripravljeno. Vendar kmalu ni bilo sledu o nevolji, ko so si napivali na zdravje, ko jim je fotoreporter Škofič zablskal s flešom in ko so jim borliski godci zaigrali nekaj poskočnih. Prva noč na potovanju jim verjetno ni bila predolga, saj so imeli namen zjutraj zgodaj odriniti.

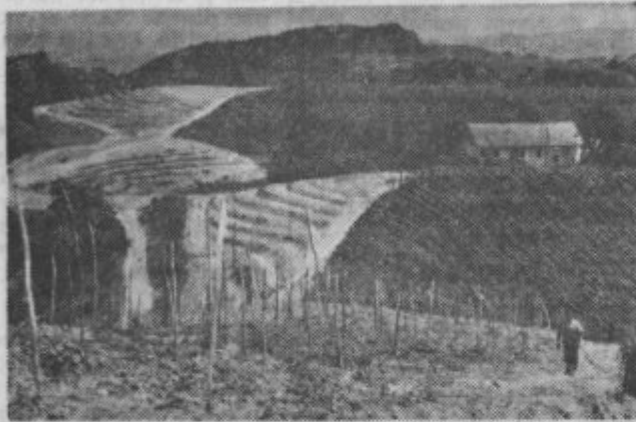
Se dolgo se bodo ljudje pogovarjali o »Postržku« kot simbolu konca splavarjenja po Dravi. Enako radi, kot so se nekdanj ozirali vsi za splavarji, se danes ozirajo za avioni, ki plovejo tod vsak dan iz smeri Zagreb-Dunaj, pa tudi za domačimi s ptujskega letališča, ko plovejo po zraku.

V. Z.

Padla je z drevesa in se ubila

V Hranjigovcih pri Tomažu se je pred kratkim smrtno ponesrečila 56-letna Terezija Miško, ki je trpela hruške in pri tem tako nesrečno padla, da je čez 2 uri podlegla poškodbam.

D. R.

Obnova vinogradov na obratih KK Ptuj

staro poslikano zibelko ali kako redko staro knjigo. Pred več desetletji je našel vaški učitelj na nekem podstrešju v Slovenskih gorah Dalmarinovo biblijo, staro skoraj 500 let, ki je danes shranjena v ptujski študijski knjižnici.

Po opravih ali s kakršnim koli izgovorom stopi v hišo, pa te prijazno sprejmejo. Ali razpoloženje, ki ti ga je zbudila slikovita kočica z lepim okoljem, se ti spremeni v občutek, da si spet nekje sredi Ptuja. S poličke na steni te pozdravi radijska glasba ali kako predavanje. Resda ljudje na podeželju, zlasti starejši, ne poslušajo radi jazz orkestra ali športnih tekem, ker so jim bolj pri srcu narodne pesmi, razna predavanja, posebno kmetijska, »četrtkovni večerji« ali voščila za življenjski praznike (včasih smo rekli bolj po domače god ali rojstni dan). Tudi novice in poročila so jim po volji in, seveda, vremenska napoved.

»Veste,« pravi gospodinja, »radio nam je nepogrešljiv. Ob njem pozabimo, da smo sredi Halož. Krajša nam čas, kadar smo doma ali okrog doma. Koliko lepih domačih narodnih pesmi, ki smo jih že na pol pozabili, nam je radio pomagal obnoviti, naučili pa smo se tudi novih, zlasti tiste koroške ko lepe. Radio nam tako rekoč nadomestuje časnik in knjigo. V prejšnjih časih smo ob zimskih večerih brali Mohorjeve knjige. Eden je bral na glas, drugi pa so poslu-

šperk ali na Ptuj. Pogledite sosedu: ta si je že kupil televizor. Tudi izkoriščanja ni več, kakor v stari Jugoslaviji, ko je bil haloški človek največji revež. Naš standard, kakor se temu reče, je sedaj boljši. Vendar, nekaj le ni dobro. Morda je za našo skupnost, kakor se to navadno govori, za nas starejša pa ne. Mladina nas zapušča. Veroval sem, da bo na moja stara leta prevzel posestvece eden izmed otrok. Zdaj so vsi po svetu. Starejši sin je bil pri vojakih pri avtomobilih in se je tam izučil za šoferja. Zdaj je v službi v Mariboru in zasluži 100.000 din. Mlajši sin se stanuje doma, dela pa v Kidričevem. Hčerka je zaposlena pri kmetijskem kombinatu v Ptuj. Saj so dobri, ti naši otroci. Vedno nama z mamko kaj kupijo. Ali na posestvu in v vinogradu morava delati z mamko večina sama. Saj ne bova mogla več dolgo.«

Načeli smo debato o prodaji in odjemu zemlje. Kmetijski kombinat naj bi odkupil v prihodnjih letih zemljo vsaj od starejših ljudi, ki so sami in že onemogli. Toda kmetijski kombinat in druge se ne zanimajo toliko za slabša zemljišča, kjer kmetijske kulture slabo uspevajo in bodo zemljišča sčasoma spremenjena v gozdove. Bila je beseda tudi o starostnem zavarovanju in pokojninskem skladu, ki ga naj ustanovi občinska skupščina in kamor naj bi se stekala sredstva od odkupljenih zemljišč. A vse to bo

navadno ni bilo potrebno vračati. Zlasti poplave so prinesle mnogo splavarskega lesa, ki ga je odneslo mimo vasi: in le nekaj so ga polovili spretni čolnarji. Vsekakor se je kaj rad ozrl za splavom, za ljudmi, ki so jih vedno videli splavariti, za prvim splavom, na katerem je plapolala zastava. Nikdar niso vedeli, kdaj in kako so se ti ljudje vrnili in vračali domov. Niso vedeli, ali vidijo vedno iste, ali vedno druge ljudi. Občudovali so njihovo skromnost, drznost in vztrajnost pri splavarskem življenju, ki je trajalo na vsakem potovanju vsaj po 14 dni.

ki so potovali po vodni in železni cesti zato, da je imela doma družina kruh in kak dinar. Slišal je tudi odgovore splavarjev na nagajiva, še prej žaljiva vprašanja gledalcev z obrežja o Marijinem prazniku...

Prav ljubeznivi so bili tudi Markovčani, ki so obesili na žično vrv broda napis »DOBRODOŠLI, SPLAVARJI«. Na obrežju je bilo precej ljudi. Obojestranski pozdrav je bil prisrčen. Povsod, na levem ravniškem in na desnem haloškem obrežju, je bilo mnogo otrok. Kjer pa se je le dalo, so stali otroci čez kolena v vodi, da bi bili bliže

Splav »postržek« med pristanom v Ptuj

Sprehodi skozi čas

Z zaključne ekskurzije ptujskih maturantov

»Dragi prijatelji, radi bi vam dostojno rekli zdravo... Ni lahko slovo od gimnazije in profesorjev... Škoda, da je šlo vse tako bežno mimo...« To so odločki iz uvodnika v letošnji almanah ptujskih maturantov, iz njih ne zvenita pričakovana vedrina in mladostni optimizem, temveč nekakšna žalost, tesnoba, ki se polasta človeka ob slovesu od nečesa, kar je bilo del njegovega življenja, del njega samega. Da, tesnoba ob slovesu od lepega, kajti vsi spomini so lepi, vzdih olašanja ob koncu potiske. V pozabo neprijetnosti in težke trenutke.

☆

Ne bi pa se radi poslovili samo od stare gimnazije in njenih profesorjev. Za nas je še važnejše naše slovo, slovo sošolca od sošolca, prijatelja od prijatelja, fanta od dekleta Morda bi bilo to slovo najlepše, če bi poteklo tiho, brez hrupa in razburjanja, brez vseh svečanosti. Toda ljudje smo že takšni — z vso navlako zaključnih ceremonijalov hočemo prikriti... Le kaj? Nekateri bolečino, drugi spet hladnost in neobčutljivost. Ali pa počenjam vse skupaj samo zaradi tradicije; V že omenjenem almanahu piše:

»Mislim, da vse preveč gradimo na tradicijah... Na žalost pa tradicije vse premnogokrat spreminjajo prvotno začetne kolektive...«

Kakorkoli že — za konec smo si želeli lep maturantski izlet. Polni dve leti smo sanjali o njem. Da, vse preveč sanjali. Zato so nas tembolj prizadele vse ovire, na katere smo naleteli pri uresničevanju načrtov predvsem zbiranje sredstev. Še dobro, da nas je vedno vodila misel: bomo pa imeli toliko lepši izlet. Bolj kot se je približeval konec šolskega leta, manj je od našega izleta ostajalo. Ni bilo lahko misliti na šolske tečaje, na maturo, in se pri tem ukvarjati še s počitniškimi skrbmi. Ne vem, kdaj se je rodila misel — Grčija. Vem le, da nas je sprva vse prevzela. Hoteli smo priti bliže spominom in potomcem tistega sveta, o katerem smo toliko slišali pri zgodovini, o katerem smo toliko vedeli iz knjig, hoteli smo se približati tistem — včeraj. Pozneje so se mnenja razdelila, padali so občutki, med nami samimi, pozneje tudi od zunaj. Zaradi izredno ugodnih pogojev, ki jih nudi agencija »Adroftinija« za svoje dvajsetdnevno potovanje in v

pridružitvenju nečesa velikega, je Grčija kljub vsemu zmaga. Z mešanimi občutki sta se dve tretjini maturantov osemnajstega julija odpravili na skoraj 4.000 km dolgo pot. Kam? Enkratnemu doživljaju nasproti? Ne vem, še danes ne vem.

SLAB ZAČETEK, DOBER — — —

Zdi se mi, da so neprijetnosti in težave nujni spremljevalci človeka, posebej se današnjega človeka. Za nas so se začele že na železniški postaji: z objavo za kolektivno potovanje ni bilo vse v redu, popust je bil samo 50% in že je bil vsak za nepredvidenih 500 din lažji. Noč je potekla v »prijetnem« snu, ki ga je izdatno podkrepilo neusmiljeno zibanje in premetavanje, in zdi se mi, da sem v sanjah poskušal najti krivca: vagoni, jugoslovanske železnice, ali morda samo nedolžne tračnice? Za maturanta v počitniškem razpoloženju je takšna problematika vsekakor prezahtevna. Ko smo se ob svitu mučili v reški luči s prtljago, je ladja Lastovo, naš dom v naslednjih dvanajstih dneh, že čakala ob pomolu. Ne morem reči najlepša in ponosna, ker je videla že preveč

morij, niti ne morem reči, da je nestrno čakala na nas, saj smo se smeli vkrcati šele zvečer in smo morali, predvsem dekleta, žgoč poletni dan porabiti za to, da se je nežna beža koža privadila — ali boljše — poskušala privaditi na vse večje količine ultravijoličnih žarkov, ki so nas še čakale tam nekje na jugu.

Na ladji, ki prevaža tudi manjše količine tovora, je bila družina kaj pisana: precej ljubljanskih in celjskih maturantov, nekaj Murskosobočanov, Sarajevčanov, celo tujece ni manjkalo. Moralni smo biti kar hitri, da smo si poiskali vsak svoj kotiček na palubi, polni vrvi, škripcev in ležalnikov. Bili smo namreč le palubni potniki, mehko posteljo so za nekaj časa zamenjali zračne blazine, ali v najslabšem slučaju celo gole deske. Pa kaj bi to, vsa naša obala, Delji, Pirej, atenska Akropolis, krečanski Knossos, Olimpa... vse to se bo za ceno nekaj udobja, kot pester filmski trak, odvil pred našimi poželjivimi očmi.

Dan in pol ter vsa naša obala, vse njene lepote, ki so le redkim tuje, so bile za nami. Posebno doživetje je bil le ogled Dubrovnika, mesta, ki se ponša z laiskavim priznanjem, da je najlepše ob naši obali. Nam je bil, vsaj večini, še neznan, zato je pomenil pristanek v Gružu, kjer o lepotah in znamenitostih, o opevanem Lokrumu, ni niti sledu, prav neprijetno prenehanje. No, po dvajsetminutni vožnji s starim

tramvajem, so bile predstave in pričakovanja več kot izpolnjene, ni bilo več nejevernega Tomaža, ki bi še dvomil o lepoti in veličini Dubrovnika.

Dubrovniki je bil zadnje pristanke na domačih tleh, Grčija pa kljub temu še daleč. V dveh dneh neprekinjene plovbe, ko so se le redko, nekje daleč na obzorju, prikazovali obrisi gorskih vrhov, smo zbijali šale na račun sosedov Albanije. Verjetno ni treba pojasnjevati kako?

Tisti posebni občutek, ki spremlja človeka, ko prvič prestopi mejo, nam je ostal neznan. Verjetno tudi zato, ker carskih pregledov in drugih obveznosti sploh ni bilo. Zanimiv in razburljiv hkrati, je bil le prehod v vzhodnoevropsko časovno področje. Niti razum ne pomaga, da človeku ne bi bilo smešno, če začne večerjo ob osmih, konča jo pa ob desetih, zato pač, ker se mora ravnati po navodilu ladijskega telegrafista, ki točno ob osmih, s svečanim glasom, v katerem je čuti: »igrivost in dobro voljo, sporoči: «Naravnajte si ure, zdaj je točno devet.«

Se ko je bila itea, mestece prvega pristanaka v Grčiji, daleč smo (malo negotovi sicer) ugotovili, da je domača obala lepša od grške; mogoče v tej ugotovitvi ni manjkalo patetizma življenja, navad in ljudi pa tukaj nismo

mogli ocenjevati, ker je mestece za to premajhno, in ker zaradi izleta v dvajset kilometrov oddaljeno preročišče Delfi ni bilo časa. Za začetek torej izlet v preteklost.

Naša dva avtobusa še nista speljala, ko so se že začele tečaje: v vozilo nas je smelo le 35, kolikor je bilo tudi sedežev. Oho, smo si dejali, in marsikdo se je spomnil, kako se mu že večkrat prav v poletnih mesecih, v naših avtobusih, sotrpni ravnali rebra in mu hodili po kurjih očesih. Veliki »plus« za grški promet in prevoznikstvo, smo mislili.

Ozka, toda izvrstna asfaltna cesta, se v strmih serpentinah vije visoko v planine. Nepregledni in prijetno zeleni oljčni nasadi bežijo mimo in pušča jo za seboj nepozaben pogled na modro morje v majhnem podkvastem zalivu. Terasasta, čisto današnja vasica, moderen hotel na eni, in nedaleč vstran veličastni ostanki stare kulture na drugi strani — to nas je takoj zbudilo v oči in kot sem videl kasneje, to je ena najbolj karakterističnih potez današnje Grčije. Še nekaj: turista, posebej pa ameriškega, brez milosti »oberejo«. Toda zaradi temperamenta, vedrine in prisrčnosti, ki kar zarjajo iz teh ljudi, nikomur ne pride na misel, da bi jih za to obsojal.

(Nadaljevanje priložnosti)

Družinske spremembe

NA MATIČNEM OBMOČJU PTUJ

RODILE SO:

Sep Marjeta, Ljutomer, Ormoška cesta — Alenko; Mileta Helena, Trubarjeva 5 — Antona; Mertuk Terezija, Trnovci 20 — Franca; Skrbenta Steska, Ljutomer, Kajuhova 4 — Igorja; Zgeč Katarina, Orešje 23 — Renato; Lah Matilda, Draženci 26 — Dušana; Bohinc Ana, Presika 18 — Branka; Grubič Ivana, Vitan 35 — Marjano; Planjšek Franciška, Breg 24 — Zdenko; Dajčman Ana, Jiršovci 55 — Marjano; Koželj Martina, Kolkolaničak 77 — Aleksandra; Čeh Marija, Savci 81 — Marjano; Plohl Jožeta, Hranjigovci 6 — Marjano; Lubec Silva, Trubarjeva 5 — Bruna; Čvetko Alojzija, Polensak 9 — deklko; Čuček Rozalija, Hvalatinci 21 — Anico; Mežnarč Marija, Botkovci 9 — Anico; Tomanič Marija, Gerečja vas 34 — Franca; Mežnarč Marija, Stojinci 86 — Franca; Kodrič Terezija, Bukovci 160 — Anico; Kos Matilda, Trnovska vas 32 — Janka; Jurkovič Ljudmila, Salovci 21 — Tina; Cerjak Marija, Dravska 2 — Tomaž; Avguštin Marija, Podlože 9 — Ireno; Obradović Milica — Crvenka; deklko; Gajser Hilda, Sestrže 77 — deklko; Pajnikher Marija, Dolena 51 — Romana; Lampret Genovefa, Dežnja 24 — deklko; Zupančič Marija, Gerečja vas 39 — deklko; Kralj Ljudmila, Sardinje 11 — deklko; Jurleja Rozalija, Jablana 34 — deklko; Cesarec Ivanica, Dolac 55 — Zeljka; Kokol Katarina, Turški vrh 12 — Mirana; Poslanec Ivana, Podgaj 37 — Lidija; Žitnik Elizabeta, Tibilci 44 — Miroslava; Jerebič Marija, Dornava 96 — deklko; Zebec Ana, Salovci 16 — Mileno; Lešnik Marija, Gerečja vas 1 — deklka; Bratuša Terezija, Zamušani 110 — Mirana; Laura Stefanija, Tibilci 47 — Ireno; Bezjak Terezija, Gajevci 26 — Stanka; Petek Hilda, Veličane 65 — deklka; Erhatič Slavica, Zagorci 89 — deklko;

Herga Marija, Erjavci 37 — Dragico; Premuž Marija, Vratno 85 — Ivana; Rajh Marija, Ključarovi 20 — Mirana; Samec Neža, Budina 63 — Marjano; Klep Katarina, Zagrebška 37 — deklko; Dečko Antonija, Hum 1 — Mateja; Rajh Marija, Zorovinci 69 — Anželjka; Kranjc Angela, Podlehnik 16 — deklka; Habjanič Katarina, Gerečja vas 53 — Dragico; Cernivec Anica, Mezgovci 65 — Martina;

SMRTI

Fekonja Alojzija, Vičavska pot 6, rojena 1894, umrla 1. 8. 1964. Emeršič Marjan, Zg. Hajdina, 21, rojen 1942, umrl 3. 8. 1964; Rožman Marija, Jadranska 15, rojena 1912, umrla 4. 8. 1964; Zunič Metka, Budina 8, rojena 1961, umrla 9. 8. 1964; Petrovič Katarina, Budina 23, rojena 1876, umrla 9. 8. 1964; Kostanjevec Janez, Spuhlja 133, rojen 1920, umrl 9. 8. 1964; Bubnar Stefan, Jazbina 75, rojen 1963, umrl 16. 7. 1964; Znidarič Alojzija, Ljutomer, Glavni trg 12, rojena 1903, umrla 31. 7. 1964.

POROKE

Kralj Roman-Marjan, Maribor, Smetanova 13 in Herga Roza, Maribor, Framska 4; Drevenšek Anton, Kidričevo 13 in Juranič Marta, Kidričevo 13; Grešnovnik Mihael-Vladimir, Legen 10 Slov. Gradec in Vajncel Boža, Kidričevo 14; Sevskec Edvard, Maribor, Valvazorjeva 23 in Vajncel Melita, Kidričevo 64; Plahuta Marija, Cankarjeva 6; Biček Vencelj, Leskovca 14 in Brmež Marija, Taven 65; Gulih Vincencij, Scarboro Ont. in Golob Elizabeta, Dornava 105; Golob Rudolf, Dornava 105 in Kolodnik Ana, Dornava 1; Stor Anton, Ponikva 2 in Lesjak Helena, Ravne 5; Zupc Marijan, Budina 10 in Polšak Friderika, Zagrebška 54.

Kri, ki rešuje življenja

27. in 28. avgusta t. l. bo prostovoljna krvodajalska akcija na območju občine Ormož. Tokrat se bodo ponovno izkazali številni dajalci krvi. Vse krvodajalske akcije so doslej dobro uspele in za letošnji Občinski odbor RK Ormož pričakuje, da bo letošnja krvodajalska akcija uspešnejša zaključena od lanske. Lani se je prijavilo v občini za odzem krvi 700 ljudi, letos pa računajo, da bo število preraslo čez 900. Največ krvodajalcev je kmečkih ljudi, nekoliko manj pa zaposlenih izven kmetijstva. Zato, da bi bila uspešnejša letošnja krvodajalska akcija, prosijo Občinski odbor RK Ormož vse zdrave občane od 18. do 60. leta starosti, naj dajo dragoceno kri, s čimer bodo rešili življenje marsikateremu ponesrečencu. Pred odvzemom krvi bo-

do vsi krvodajalci zdravniško pregledani in bo na ta način ugotovljeno njihovo zdravstveno stanje. Šele takrat bo zdravim krvodajalcem odvzeta kri. Kot vsako leto, tako bodo tudi letos sindikalne podružnice poskrbele po delovnih organizacijah za čim večje število krvodajalcev iz svojih kolektivov. Sindikalne podružnice naj zaposlenim predložijo pomen in važnost krvodajalstva, ki dobiva v današnjem hitrem gospodarskem razvoju iz dneva v dan pomembnejšo vlogo.

PRIZNANJE KRVODAJALCEM
Na zadnji proslavi 20-letnice RK v Ormožu je bilo razdeljenih v priznanje najboljšim krvodajalcem v občini 9 zlatih in 38 srebrnih značk in osem diplom. To je bilo skromno priznanje vsem tistim, ki so že več let krvodajali.

Objave in oglasi

KUPIM

MAJHNO POSESTVO ali viničarstvo v bližini Ptuj ali Maribora kupim. Cena do 600.000 din. Naslov v upravi.

Stanovanja

DIJAK ISČE BRANO in stanovanje. Pismene ponudbe pod »Nujno« v upravo lista.

SOBO V PTUJU nujno rabi dijakinja. Naslov v upravi.

PRODAM

SPALNICO, 12 kg konjske žime in radio ugodno prodam zaradi selitve. Vprašati: Matilda Stanica, »Surovinac«, Zadrutni trg št. 2.

PRODAM 25 arov gorice in 35 sadovnjaka v Vareji. Sibila, Nova vas 64, Markovci pri Ptuj.

PRODAM KOSILNICO in dobro ohranjeni konjski vpregi. Hostnik, Zagrebška 63, Ptuj.

PRODAM 5-SOBNO HIŠO z velikim vrtom in manjšo hišo z malim vrtom ter brajdo. Takoj veseljivo. Horvat Andrej, Požbežje 42, Videm pri Ptuj.

PRODAM OTOMANO, radioaparat in pisalni stroj. Ogled popoldne. Bohak, Na Trstah 14.

PRODAM mali valjni kmečki mlin. Franc Pihler, Jiršovci 24, Desternik.

SKORAJ NOV otroški voziček prodam. Naslov v upravi.

VELIKO STANOVANJE SREDI PTUJA, prikladno tudi za poslovne prostore, napredaj. Miklošičeva 1.

IZGUBLJENO

NAŠEL SEM UMETNO ZOBOVJE. Vprašati pri Janezu Vrablu, Budina 42.

Assewiba

BREZPLAČNO STANOVANJE in vsi oskrbo nudim resni zaposleni ženski, ki je voljna pomagati v gospodinjstvu v prostem času. Naslov v upravi.

ISČEM ZENSKO, lahko mlajšo upokojeno za čuvanje otroka. Vauda, Krempljeva 3.

CESTITKE

Dragemu sinu in bratu Ludviku Janžekoviču, vojaku v Požarevcu, želimo srečno praznovanje: ata, mama in sestra z družino.

Dopisujte v Tednik

ŠPORT • ŠPORT

M A R K O V C I

Podelitev častnih plaket prednjakom „Partizana“

Za občinski praznik občine Ptuj, 8. avgusta 1964, je razdelila na slavnostni seji občinske skupščine Ptuj v Markovcih, Okrajna zveza TVD Partizan Maribor, zlate, srebrne in bronzaste plakete za dolgoletno in požrtvovalno delo pri splošni telesni vzgoji. Dobili so jih tovariši in tovarišice, prednjaki društev ter njihovi funkcionarji.

Za več kot 15-letno delo pri »Partizanu« so dobili zlate plakete Strafela Jože, Drobnica Mišo, Ečedin Stevo in Oman Sonja. Člani »Partizana« Ptuj, Simončič Alojz, Kolarič Franc in Horvat Janez pa so člani »Partizana« Markovci.

Za več kot desetletno delo so prejeli srebrne plakete iz »Partizana« Ptuj: Pirš Herbert, Pen Irma, iz Dornave Čuš Anton ter iz Markovec Bezjak Konrad.

Za več kot petletno delo so prejeli bronzaste plakete: Izakkar Lipe, Ptuj, Plohl Franc, Gorisnica, Zavec Rozalija, Strafela Janez, Ciglar Marija ter Plohl Rado, Markovci.

S temi priznanji je dala Okrajna zveza »Partizana«, Maribor telesno vzgojnimi delavcem častno, moralno priznanje za večletno delo pri vzgoji mladine, pri širjenju ter utrjevanju splošne telesne vzgoje na ptujskem področju.

Partizanski pohod in tek po poteh markovskih kurirjev

Občinska zveza za telesno kulturo Ptuj je priredila v soboto, 8. avgusta 1964, v počastitev občinskega praznika, množični partizanski pohod in tek po poteh markovskih kurirjev 14 TV.

Proga je potekala iz Spuhlje, kjer so leta 1944 Nemci ustrelili štiri markovske kurirje, do Markovec.

Tekmovanja in pohoda se je udeležilo 35 ekip in to: »Partizana« Ptuj, Rogoznica, Dornava, Gorisnica, Lenart in Markovci, NK »Drava« Ptuj, odredi predvojske vzgoje Ptuj ter mladinska aktivna iz Markovec in TAP Ptuj.

Od sindikatov so sodelovali: TGA Kidričevo, KZ »Halozes« Ptuj, Železniške delavnice Ptuj, Stanovanjska skupnost Ptuj in NB Ptuj. Skupno je sodelovalo 140 tekmovalcev. V teku moških je zmagala ekipa »Partizana« iz Gorisnice, drugi so bili Markovci, tretji pa NK »Drava« Ptuj. Pri ženskah je zasedla prvo mesto ekipa članic Partizana Markovci. Prav tako so zmagali tudi mladinci iz Markovec in sicer ekipa I. pred ekipo II. in pred ekipo predvojske vzgoje iz Ptuj.

Pri pionirskih so zasedle prvo

mesto Dornavčanke, pri pionirskih pa Markovci pred Rogoznico in Ptujem. V množičnem pohodu moških so dosegle ekipe KZ Halozes, stanovanjske skupnosti Ptuj in Železniških delavnic Ptuj prvo do tretje mesto. Med ženskami je bila prva ekipa KZ Halozes, med mešanimi ekipami pa Kidričevo pred NB Ptuj, Lenart je tekmoval izven konkurence ter bil drugi. Vsi udeleženci so dobili spominske plakete Ptuj, zmagovalci teka pa pokale in praktične nagrade, ki so jih prispevala ptujška podjetja.

Telovadni nastop Partizana Markovci

V nedeljo, 9. 8. 1964, je priredila TVD »Partizana« Markovci za občinski praznik javni telovadni nastop v Markovcih. Nastopili so vsi oddelki »Partizana«, razen pionirski. Spored je obsegal 11 točk.

Najbolj so navdušili orodni telovadci z gosti, člani »Partizana« Ptuj in »Železničarja« Maribor, ki so nastopili na bradli in parterju. Tudi članice so se izkazale v teh disciplinah.

Pri prostih vajah članov so nastopili tudi taki, ki imajo že čez 40 let, kar dokazuje, da v tem kraju ne omalovažujejo splošne

NOGOMET

DDRAVA GOSTOVALA V VINICI

Nogometaši Drave so gostovali v nedeljo, 2. avgusta, v Vinici, kjer so se pomerili z domačim klubom v okviru priprav za bližnjo sezono.

Vinica B-Drava B 1:3 (1:2)

Najprej sta se pomerili rezervni ekipi. Pri Dravi je nastopilo nekaj mladincev in pa tisti, ki so med kandidati za najboljšo enajstoroico (Kranjc, Zorec, Mohorko in Vihar). Gošta dosegla Slacek dva in Vihar enega, za domače pa levo krilo. Pri gostih sta se odlikovala Zorec in Vihar, medtem ko sta Kranjc in Mohorko nekoliko razočarala.

Vinica-Drava 1:6 (1:2)

V tem srečanju so izrazili svojo premoč gostje s 6 zadetki, čeprav bi jih bilo še več, zaven tega pa so zaigrali tako, kot jih že zlepa nismo videli. Priznati moramo, da je bil nasprotnik po kvaliteti slabši, vendar so nadomestili domači igralci vse pomanjkljivosti s požrtvovalnostjo. Za Dravo so igrali: Ivartnik, Sarc, Kolednik, Ljubec T., Kecek, Jurenič, Zajdel, Nežmah, Mlakar F., Emeršič, Borjanovič (Ljubec P.). Gošta za Dravo so dosegli: Emeršič 3, Ljubec P., Ljubec T. in avtogol srednjega krila, za domače pa je bil uspešen levi branilec iz 11-metrovke.

Izjave po tekmi: Tehnični vodja Emeršič: »Zares odlična igra v polju, vendar imam občutek, da napadalci v kazenskem prostoru vse preveč komplicirajo; želel bi, da čim več streljajo na vrata. Rezultat je realen.«

Trener Novak: »Bili smo nekoliko oslabljeni — Hadler je bolan, Musič na dopustu, Vojgrinec pa ni treniral. Računam se seveda na Mlakarja T., Mezonija in na nekatere, ki so danes igrali v rezervnem moštvu. Pri nas so bili najboljši: Jurenič, Kolednik in Emeršič.«

Jurenič: »V prvem delu bi morali že v začetku doseči 3

ali 4 zadetke, tako pa smo prišli v vodstvo z avtogolom. No, v drugem polčasu nam je »krenulo«.

Nogometaši NK Drava odputujejo jutri, v soboto, 15. avgusta, v Graz na nogometni turnir

Nogometaši Drave potujejo na turnir, ki ga organizira FC Unterpremstätten — Graz v čast obletnice ostanovitve tega kluba. Na turnir, ki bo trajal 3 dni, potujejo zraven odbornikov NK Drava sledeči igralci: Ivartnik, Polajžer, Sarc, Jurenič, Kecek, Musič, Ljubec T., Ljubec P., Bogdanovič, Mlakar F., Mlakar T., Emeršič, Hadler, Zajdel, Kranjc, Vobner in Erhatič. Med potniki v soboto avstrijo je prav tako predsednik SZDL Ptuj, Franjo Rebernjak.

Po povratku iz Avstrije bo odigrala Drava še dve prijateljski tekmi s Celjem, članom SNL, med tednom pa bo odigrala še tekme s klubi občinske nogometne lige.

Vzhodna conska liga

Kot smo že poročali v eni izmed prejšnjih števil, sta bili ustanovljeni dve conski ligi zraven SNL. V vzhodni ligi bo tekmovalo deset ekip. Na eni izmed zadnjih sej predstavnikov podzvez Celja, M. Sobote in Maribora so se odločili za teke ekipe: KOVINAR, FUZINAR, DRAVA, MARIBOR B, OLIMP, VELENJE, SLOVENJSKE KONJICE, NAFTA, GRAFIČAR, RADGONA.

Zelo presenetljiva je bila vest, da je celjska nogometna podzveza odstopila eno mesto podzvezi M. Sobota, ki je vključila v ligo Radgono. Pričakovali bi, da bo to mesto pripadlo Mejniki iz Svečine, saj je bil kar 5 točk pred Radgono po končanem prvenstvu v mariborskogomurškoboski nogometni ligi. I. kolo v conskih ligah je na sporedu 6. septembra.

telesne vzgoje niti starejši člani. Pri mladincih smo videli lepe in vrstolomne preskoke. Posebno sta izstopala Bezjak in Cepin. Članice so nastopile s kiji in so zelo uspešno izvedle vajo. Za ključek so nastopili člani in članice z narodnimi plesi. Tudi ti so, kakor vsi ostali, zelo razgibalni gledalce.

S tem nastopom je markovski »Partizana« dokazal, da ga po pravici uvrščamo med najboljša vaska društva ne samo v ptujski občini, temveč tudi v mariborskem okraju. To društvo ne goji samo nogometa, letos je zasedlo prvo mesto v občinski ligi — in rokometu — mladinke so bile v isti ligi druge — temveč se ukvarja tudi s splošno telesno vzgojo kot osnovo vsega nadaljnega športnega udejstvovanja.

Največ zaslug za uspešni nastop imajo društveni prednjaki: Kolarič Franc, Horvat Janez, Zavec Neža in Simončič Alojz.

Razpis

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE — PTUJ razpisuje ŠTIPENDIJO

za študij na višji šoli za socialne delavce — oddelek za kadre socialnega zavarovanja v Ljubljani.

Kandidati naj pošljejo pismene prošnje Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje Ptuj. K prošnji je potrebno priložiti: kratek življenjepis in zadnje šolsko spričevalo. Razpisni štipeidije velja do 31. avgusta 1964.

Smrtna nesreča mopedista blizu doma

Preiskava o prometni nesreči, ki je zahtevala življenje 22-letnega pleskarja Marjana Emeršiča iz Zg. Hajdine, je pokazala, da je hotel povzročitelj nesreče Drago Mužič iz Gruškovca 5, občina Krapina, naprtili krivdo za nesrečo samemu pokojniku, sebe pa izvleči iz odgovornosti za njegovo življenje.

V noči od 2. na 3. avgust 1964, okrog 23. ure se je pripeljal pokojni z mopedom po cesti Lovrenc-Zg. Hajdina po svoji skrajni desni strani v bližino svojega doma, do koder je imel le še kakih 50 metrov. Nasproti se mu je prišel z osebnim avtomobilom Drago Mužič, ki je iz neznanega vzroka zapeljal na svojo levo stran ceste, zadel v motorista Marjana Emeršiča in ga smrtno poškodoval. Nesrečo so opazili pokojnikov domači, ki so prihiteli Marjano takoj v pomoč. Vozač avtomobila je zapeljal takoj po nesreči vozilo na svojo desno stran ceste, da bi lažje dokazoval, da se je vozil po krajini po sredini ceste in da je sam povzročil nesrečo.

Ponovni pregled na licu mesta zgodaj zjutraj, 5. avgusta t. l. pa je pokazal, da zadene vsa krivda za smrtno nesrečo vozača avtomobila Drago Mužič, ki je zapeljal svoje vozilo na svojo levo stran ceste naravnost v pokojnega in ga je smrtno poškodoval. Počila mu je lobanja, zlomilo mu je roko v zapetju in večkrat nogo. Povezo v ptujski bolnišnici ni pomagal, ker je Marjan Emeršič podlegel poškodbam.

Po prvotnih ugotovitvah o nesreči obveščeno javnost je »Večera« Maribor, pred dnevi ponovno obvestil ter v pravi luči prikazal sam dogodek in Mužiča kot krivca nesreče.

PROMETNA NESREČA V STARŠAH

Pri prometni nesreči, 9. julija 1964, v Staršah je bil zadnji desni del Mercedes 220 popolnoma razbit, močno pa poškodovan tudi osebni avto znamke Austin.

Po krivdi okroglega javnega tožilca Oskarja Pojeta iz Varaždiha je prišlo pri Staršah po prehitvevanju dveh osebnih avtomobilov do zanašanja Mercedes 220 na spolzki cesti, ki ga je končno obrnilo nazaj v smeri prvotne vožnje. Ob tem je zadel v normalno po desni strani vozeč osebni avto avstrijskega turista Rudolfa Reichela in mu je močno poškodoval levo prednjo stran vozila. Njegovi ženi Adelini je pri sunku kljub temu, da sta bila oba v švedskem pasu, zlomilo dve rebri, vozaču pa po-

Horoskop

Velja od petka do petka

OVEN

(od 21. marca do 20. aprila)
Boli vam pristoja živahnost kot zamišljenost. Družba vas ceni, ne pozna pa še vseh vaših vrlin. Ljubezen vas je nekoliko vznemirila, vendar ste se kmalu znašli.

BIK

(od 21. aprila do 20. maja)
Radi se držite resnih in preudarnih ljudi. Težko prenašate lahkomišelnost. Dobro se obvladate tudi v neugodnih situacijah.

DVOJČKA

(od 21. maja do 22. junija)
Dopadejo se vam redkobesedni ljudje, zlasti ko držijo dano besedo. Hitro se navdušite za lepe stvari in vam je težko, ker jih ne morete doseči. Starši se vas zelo veselijo, ker jim izkazuje te svojo vdanost.

RAK

(od 23. junija do 22. julija)
Kmalu boste rešeni težkih obveznosti iz posojil. Sorodniki vas radi poiščejo v stiski, ne pa tudi v veselju. V službi vas čaka odgovorno, vendar donosno delo.

LEV

(od 23. julija do 22. avgusta)
Pri nadrejenih ste dobro zapisani. V življenju najdete mnogo poučnega, ker razumete soljudi. Sreča v družini, ki je niste pričakovali.

DEVICA

(od 23. avgusta do 22. septembra)

Vzorno opravljeno delo je utrdilo vaš službeni položaj. Več prijateljev imate, kot si mislite. Ker imate uresničljive načrte, jih boste tudi izvedli.

TEHTNICA

(od 23. septembra do 22. oktobra)

Zaradi uspehov nekaj nevoščljivosti med znanci. Domači vas bodo iznenadili z darilom. Imeli ste smolo, vendar k sreči, brez posledic.

SKORPIJON

(od 23. oktobra do 22. novembra)

Vabijo vas v inozemstvo, pa vas tja ne vleče. Ljubezen vam vzbudi novo veselje do življenja. Otroci hitro odkrijejo vašo naklonjenost mladini.

STRELEC

(od 23. novembra do 20. decembra)

Letošnji dopust je bil za vas najlepši. Živite v okolju, ki mu je potrebna vaša dobrobrčnost. V sorodstvu vam vsi ne delajo časti.

KOZOROG

(od 21. decembra do 20. januarja)

Nagla užalenost vam bolj škoduje kot drugim. Po veselih novicah tudi nekaj neprijetnih. Radi zaupate svoje težave ljudem, ki vam jih ne pomagajo prenašati.

VODNAR

(od 21. januarja do 19. februarja)

Kmalu se vam bo izpolnila skromna, vendar važna želja. V službi občudujejo vašo marljivost; včasih jo bolj izkoriščajo kot cenijo.

RIBI

(od 20. februarja do 20. marca)

Ljubezen dobro vpliva na vaše razpoloženje. Večkrat ste razočarani nad bližnjimi, ker vas podcenjujejo. Tudi male usluge zahtevajo mnogo vašega prostega časa.

Otvoritev nove tribune

V soboto in nedeljo bodo celjski atletski praznovanja v Celju svoj praznik: ob 80-letnici atletike v Celju bodo organizirali velik mednarodni atletski miting, na katerem bodo poleg najboljših domačinov sodelovali tudi tekmovalci iz tujine.

Starčalo bo 33 najboljših jugoslovanskih atletov, vsi olimpijski kandidati, dalje 80 atletov in atletin celjskega Kladivarja in nad 20 tujcev. Kakovost je predravna je torej že zagotovljena.

Ob tej priložnosti bo Kladivar tudi svečano odprl novo tribuno, ki je danesko športna hala in bo služila v rimskih mesecih za atletske nastope in redno vadbo.